

SHVATANJA

KOJA TREBAMO ISPRAVITI

IMAD EL-MISRI

SHVATANJA KOJA TREBAMO ISPRAVITI

Autor:

Imad El-Misri

Recenzija:

Adnan Nišić

Lektura:

Iljasin Halilović

Dizajn korice i Dtp:

Amir Halilović

Izdavač:

Ebu Abdullah, SDO – Švedska Davetska Organizacija

Tiraž: 3 000 primjeraka

**SHVATANJA
KOJA TREBAMO ISPRAVITI**

لا اله الا الله محمد رسول الله
١٤٠٢

Imad el-Misri

UVOD U NOVO IZDANJE

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog!

Nakon niza izraženih zahtjeva i želja hajirli braće, onih koji žude za Islamom i širenjem znanja o istom, da ponovim štampanje knjižice «Shvatanja koja trebamo ispraviti», a koja je izdata prije skoro 20 godina, odlučio sam, uz Allahovu pomoć, da prihvatim i odazovom se istom.

Mnoga braća su tijekom prethodnih godina radili prepis ove knjižice, gdje sam uočio i neke greške, što me je između ostalog, pored zahtjeva, i navelo za rad na ovom novom izdanju.

U originalnoj knjižici se moglo pronaći grešaka tekstualnih, falinki u originalnim rečenicama kao i nedostatak nekih riječi, potom rečenica ne formulisanih onako kako bi trebalo, ne po pitanju Islama, već po pitanju korekcije i sl., s obzirom da je bilo ratno vrijeme kada se knjižica i pisala, vremena se nije imalo, niti uslova, pa ovim izdanjem koristim priliku da to popravimo, a pomoć i uspjeh su od Allaha, s.v.t.

U ovom izdanju sam dodao i posebno poglavlje za one koji praktikuju vjeru već duže vremena, ali su zapali u neke greške, i to kao bratski savjet u popravljajući istih.

Sve dobronamjerne kritike na novo izdanje knjige su dobrodošle, a možete ih uputiti putem e-mail pošte na adresu
imadelmisri@hotmail.com.

Na kraju molim Allaha da primi ovo djelo od mene i svih onih koji su mi pomogli pri radu i obradi istog, i molim Ga, subhanehu ve teala, da Bosna i sve balkanske zemlje budu lijep primjer za islam i muslimane.

Imad El-Misri

1. Ramazan 1434. 10. Juli 2013.

UVOD

Hvala pripada samo Uzvišenom Allahu. Neka je salavat i selam na Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Ovo skromno djelo započet ću riječima Allaha, dž.š.: **“A zašto je među narodima prije vas bilo samo malo čestitih, koji su branili da se na Zemlji nered čini, koje smo Mi spasili! A oni koji su zlo radili odavali su se onome u čemu su uživali, i grješnici su postali. Gospodar tvoj nije nikada nepravedno uništavao sela i gradove ako su stanovnici njihovi bili dobri.”** (Hud, 116 - 117)

Ono o čemu ću kazivati žalosno je, mnogi se ljute na mene, ali ono što želim je zadovoljstvo Allaha Uzvišenog, i neću praviti zadovoljstvo narodu griješeći prema Allahu. Rekao je Allah, dž.š., da su oni, kojima je dato znanje, a kriju ga, prokleti, pa kaže : **“One koji budu tajili jasne dokaze, koje smo Mi objavili, i Pravi put, koji smo u Knjizi* ljudima označili, njih će Allah prokleti, a prokleće ih i oni koji imaju pravo da proklinju; oprostiću samo onima koji se pokaju i poprave i to javno ispolje, a Ja primam pokajanje i Ja sam milostiv.”** (El-Bekare, 159 - 160)

Došao sam u Bosnu i našao čudna shvatanja islama, stvari za koje muslimani misle da su iz vjere, ali nisu zasigurno. Začudilo me je postojanje dijela ”uleme” koji znaju da određene stvari nisu od Islama, ali daju prednost praktikovanju istih.

Gledao sam i knjige iz kojih uče učenici na medresama i drugdje, koje sadržavaju u sebi dodatke o kojima Allah, dž.š., nije nikakav dokaz objavio.

Nesreća je još veća što se sve te novotarije pripisuju Ebu Hanifi, r.h., od čega je on čist. Knjige Ebu Hanife, r.h., su s nama, pa svako ko tvrdi za neko mišljenje ili stav, da su od Ebu Hanife, r.h., neka to potvrdi njegovim govorom. Saglasnost svih imama mezheba, na čelu sa imam Ebu Hanifom, r.h., je da kada njihova mišljenja

odstupaju od sunneta Poslanika, s.a.v.s., obavezno je slijediti sunnet. A njihovo razilaženje od sunneta je zbog nedostupnosti nekog hadisa ili zbog upitnosti njegove same vjerodostojnosti i sl.

Zar ostaviti govor onoga koga moramo slijediti radi govora nekoga koga nemoramo. Ili govor onoga koji je zaštićen grijeha ostaviti, a uzeti govor onoga koji je sklon greškama. To su nesreće od kojih molimo Allaha, dž.š., za zaštitu od njih i da s njima ne dođemo pred Allaha, dž.š.

Onaj ko dođe sa nečim sa čime nije došao Poslanik, s.a.v.s., niti ispravne halife iza njega, niti dobri predhodnici koji su slijedili Poslanika, s.a.v.s., u vjeri, pa on tada smatra da je bolji od Poslanika, s.a.v.s., ili da je on upućeniji od Poslanika, s.a.v.s., (jer upućuje ka onome u šta nije upućivao Resul, s.a.v.s.), ili je on u zabludi, a po svemu navedenom i biva u zabludi.

Allahov Poslanik, s.a.v.s., kaže: *“Obavezno vam je pridržavanje moga sunneta i sunneta mojih ispravnih halifa (hulefaur-rašidun), držite ih se čvrsto, a čuvajte se uvođenja novina u vjeru, jer je svaka novina novotarija, a svaka novotarija je stranputica”* (Hadis bilježe Ebu Davud, Tirmizi, Ibn Madže, Ahmed).

U životnim stvarima možemo inovirati, ako želimo. Poslanik, s.a.v.s., kaže: *“Vi bolje od mene poznajete ovosvjetske stvari”* (Hadis bilježi Muslim, a prenosi ga Enes r.a.).

Ali po pitanju vjere, tu ne možemo dodavati niti oduzimati, na nama je da slijedimo onako kako je objavljena, a Allah, dž.š., je slao zbog iste poslanike i objavljuvao je po njima knjige. Oni koji pristaju za drugim programima ili pravcima, mimo vjere islama, vidjet ćemo da iste slijepo slijede, zadrto i ne žele od istih odustati. Onaj ko misli da robuje Allahu, dž. š., mora slijediti put koji nam je od Allaha, dž. š., i poslan, i onaj ko drži to toga da voli Allaha, dž.š., mora slijediti Poslanika, s.a.v.s. Allah, dž.š., kaže: **“Reci: «Ako Allaha volite, mene slijedite, i vas će Allah voljeti i grijeha vam oprostiti!» - A Allah prašta i samilostan je. “Reci: «Pokoravajte se Allahu i Poslaniku!» A ako oni glave okrenu - pa Allah, zaista,**

ne voli nevjernike.» (Al - Imran, 31 - 32)

Također, Allah, dž.š., kaže:» **Neka se pripaze oni koji postupaju suprotno naređenju njegovu, da ih iskušenje kakvo ne stigne ili da ih patnja bolna ne snađe.»(En - Nur, 63) “I tako mi Gospodara tvoga, oni neće biti vjernici dok za sudiju u sporovima međusobnim tebe ne prihvate i da onda zbog presude tvoje u dušama svojim nimalo tegobe ne osjete i dok se sasvim ne pokore.»(En - Nisa, 65)**

“Onoga koji se suprostavi Poslaniku, a poznat mu je pravi put, i koji pode putem koji nije put vjernika, pustit ćemo da čini šta hoće, i bacit ćemo ga u Džehennem, a užasno je on boravište.» (En - Nisa, 115)

U ovoj knjizi ću izložiti nekoliko shvatanja u vjeri koja se pogrešno tumače, i na ista odgovoriti Allahovom Knjigom i vjerodostojnim hadisom, nadajući se od Gospodara Svevišnjeg da budu uzrokom izmijene i popravke istih. I molim Allaha, dž.š., da ovaj posao učini iskrenim, da bude radi Njegovog zadovoljstva i da isti ukabuli. On je Slavljjen, neka nam je dovoljan i divan je On pomagač.

ISLAM, PRIRODNA VJERA

Allah, dž. š., je stvorio čovjeka i po prirodi mu načinio sklonost vjerovanju u Jednoću Allaha, dž.š. Stvaranje čovjeka, uređenje kosmosa i i sve oko nas, upućuju na postojanje samo Jednog i Jedinog, Savršenog Gospodara, Allaha, dž.š. U sahih hadisu, koji je mutefekun alejhi, navodi se da Allah, dž. š., stvara svako biće u prirodnoj, Allahovoj dž.š., vjeri, slamu, a da roditelji dijete uvode u židovovstvo, kršćanstvo ili vatrolpopklonstvo. Navođenje ovih primjera u hadisu ne svodi zabludu samo na kršćanstvo, židovstvo i vatropoklonstvo, nego hadis pojašnjava da svaki roditelj odgojem svog djeteta, odvodi isto u bilo koju zabludu mimo navedenih, a ta zabluda može biti i komunizam, budizam i sve drugo, izuzev

ispovjedaanja čiste Allahove, dž.š., vjere (Dinu-l-Hanif).

Ljudi su preuzeli na sebe obavezu ispovjedaanja vjere Tevhida ugovorom s Allahom, dž.š., pri stvaranju duša: **“I kad je Gospodar tvoj iz kičmi Ademovih sinova izveo potomstvo njihovo i zatražio od njih da posvjedoče protiv sebe: “ Zar ja nisam Gospodar vaš? -“Oni su odgovarali: “Jesi, mi svjedočimo - I zato da na Sudnjem danu ne kažete: “Mi o ovome nismo ništa znali» ili da ne kažete: “Naši preci su prije nas druge Allahu ravnim smatrali” a mi smo pokoljenje poslije njih. Zar ćeš nas kazniti za ono što su lažljivci činili? “ I tako, eto mi opširno iznosimo dokaze da bi oni došli sebi.»(El - Araf, 172 - 174)**

Jeli ovaj ugovor dovoljan dušama da im bude uputa? - Svakako da nije, pa upravo zbog toga Allah, dž.š., je ljudima i slao poslanike i to:

1. Da podsjetite ljude na preuzeti ugovor i priznanje Allaha, dž.š., za Gospodara i jedino istinito Božanstvo.

2. Da ih precizno upoznaju kako se Allah, dž.š., treba obožavati, i kako Mu vjeru ispovjedati da bi On, dž.š., bio zadovoljan.

3. Da ljudima ne bude dokaza pred Allahom, dž.š., da nisu upoznati sa Allahovom, dž.š., vjerom: **“O poslanicima koji su radosne vijesti i opomene donosili, da ljudi poslije poslanika nebi nikakva opravdanja pred Allahom imali. - A Allah je silan i mudar.» (En - Nisa, 165)**

“A za one koji ne vjeruju u Gospodara svoga kazna je džehennem, a užasno je on boravište!”, “ Kad budu u njega bačeni, pucketanje njegovo će čuti, i on će ključati”, “Gotovo da se od bijesa raspadne. Kad god se koja gomila u njega baci, stražari u njemu će ih upitati: “Zar nije niko dolazio da vas opominje?” “Jest, dolazio nam je onaj koji nas je opominjao” - odgovoriće -, “A mi smo poricali i govorili :” Allah nije objavio ništa, vi ste u velikoj zabludi!” (El - Mulk, 6 - 9. ajet)

Na osnovu ajeta, jasno se vidi da će ljudi zbog zanemarivanja vjere biti uvođeni u vatru i da neće imati opravdanja zbog njihovog

nevjerovanja, naprotiv, priznavat će protiv sebe da su bili opominjani od poslanika.

ISLAM - VJERA SVIH POSLANIKA

Nedopustivo je reći ‹Vjere poslanika›, jer vjera je jedna i ona je islam. Kur'an o tome govori:”**A Allahu je prava vjera jedino - islam. A podvojili su se oni kojima je data Knjiga baš onda kada im je došlo saznanje, i to iz međusobne zavisti. A sa onima koji u Allahove riječi ne budu vjerovali Allah će se brzo obračunati**”.

(Al - Imran, 19)

“A onaj ko želi neku drugu vjeru osim islama neće mu biti primljena, i on će na onom svijetu nastradati.» (Al - Imran, 85)

“O velikaši “ - reče ona - “meni je dostavljeno jedno poštovanja vrijedno pismo od Sulejmana i glasi: “ U ime Allaha Milostivog, Samilosnog! Ne pravite se većim od mene i dođite da nam se pokorite!” (En - Neml, 29 - 31)

I Jusuf, a.s., je ispovjedaao vjeru islam. U Kur'anu se navode riječi Jusufa, a.s.:“Daj da umrem kao musliman i pridruži me onima koji su dobri.» (Jusuf, 101)

A o sljedbenicima Isa, a.s., Allah, dž.š., kaže: **“ I kada sam učenicima naredio: 'Vjerujte u Mene i Poslanika Moga!' - oni su odgovorili: 'Vjerujemo, a Ti budi svjedok da smo mi muslimani'.**» (Maide, 111)

A sinovi Israila, sljedbenici Musa, a.s., također su bili muslimani, a jasno se vidi iz riječi Allaha, dž.š.:**“I Mi prevedosmo preko mora sinove Israilove, a za petama su im bili faraon i vojnici njegovi progoneći ih ni krive ni dužne. A on, kad se počeo daviti uzviknu:”Ja vjerujem da nema boga osim Onoga u kojeg vjeruju sinovi Israilovi i ja sam od muslimana.»**(Junus, 90)

Nuh, a.s., također propovjeda vjeru Islam. Allah, dž.š., kaže,**“Kaži im povijest o Nuhu! Kada on reče narodu svome:”O**

narode moj, ako vam je dodijao moj boravak među vama i moje opominjanje Allahovim dokazima, - a ja se stalno uzdam u Allaha, - onda se zajedno sa božanstvima svojim, odlučite, i to ne krijte; zatim to nadamnom izvršite i ne odgađajte!” “A ako glave okrenete - pa, ja od vas nikakvu nagradu ne tražim, mene će Allah nagraditi, meni je naređeno da budem musliman.»
(Junus, 71 - 72)

“Recite:” Mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama, i u ono što je objavljeno Ibrahimu i Ismailu, i Ishaku i Jakubu, i unucima, i u ono što je dato Musau i Isau, i u ono što je dato vjerovjesnicima od Gospodara njihova; mi ne pravimo nikakve razlike među njima, i mi smo muslimani.»
(El - Bekare, 136)

TEVHID - ZAJEDNIČKO ZA SVE POSLANIKE

Ispovjedanje vjere Jedinom Allahu, dž.š., i odbacivanje robovanja bilo kome sem Allahu, dž.š., je temelj vjere svih Allahovih poslanika. Mnogo je Kurʼanskijh primjera koji to potvrđuju, poput: “I Mi mu poklonismo Ishaka i Jaʼkuba; i svakog uputismo, a Nuha Smo još prije uputili i od potomaka njegovih Davuda, i Sulejmana, i Ejuba, i Jusufa, i Musaa, i Haruna - eto, tako Mi nagrađujemo one koji dobra djela čine”. “I Zekerija, i Jahjaa, i Isaa, i Ilijasa - svi oni su bili dobri “ “I Ismaila i El Jeseʼa i Junusa i Luta i svima Smo prednost nad svijetom ostalim dali -” “I neke pretke njihove i potomke njihove i braću njihovu - njih Smo odabrali i na pravi put ukazali” “To je Allahovo uputstvo na koje On ukazuje onima kojima hoće od robova svojih. A da su oni druge Njemu ravnim smatrali sigurno bi im propalo ono što su učinili.» (El - Enʼ am, 84 - 88)

“Nevjernici su oni koji govore:”Bog je Mesih, sin Merjemin!”A Mesih je govorio:“O sinovi Israilovi, klanjajte se

Allahu i mome i vašem Gospodaru! Ko drugog Allahu smatra ravnim, Allah će mu ulazak u džennet zabraniti i boravište njegovo će džehennem biti; a nevjernicima neće niko pomoći.»

(El - Maida, 72)

ŠTA JE RAZLIKA U ONOM SA ČIME SU DOLAZILI POSLANICI, A. S. ?

Vjerovanje je jedinstveno i ne razlikuje se ni kod jednog od poslanika, a.s., ali šerijat (propisi u vjeri kojima se zadužuje neki od poslanika) je različit. U šerijatima nekih poslanika dozvoljavao se brak između brata i sestre (u šerijatu Adem, a.s., kako bi se potomstvo proširilo), dok je u šerijatu Muhammeda, s.a.v.s., to strogo zabranjeno. U šerijatu nekih od poslanika dijelovi odjeće koje bi dotakla nečistoća, odsjecali bi se, dok u našem šerijatu (šerijatu Muhameda, s.a.v.s.), se ista samo opere. Židovima je bio zabranjen loj, a nama je halal. Prijašnjim poslanicima se zabranjivao ratni plijen, a ummetu Muhameda, s.a.v.s., je halal. Allah, dž.š., kaže u Svojoj plemenitoj knjizi: **“Svima vama smo zakon i pravac propisali.»** (El - Maida 48)

Raniji poslanici su bili slati svom plemenu, gradu ili narodu, a Muhammed, s.a.v.s., je poslan cijelom čovječanstvu koje se rodi iza njegova poslanstva. O tome govori Kur'an: **“Reci: “O ljudi, ja sam svima vama Allahov poslanik, Njegova vlast je i na nebesima i na zemlji; nema drugog boga osim Njega, On život i smrt daje, i zato vjerujte u Allaha i Poslanika Njegova, vjerovjesnika, koji ne zna da čita i piše, koji vjeruje u Allaha i riječi Njegove; njega slijedite - da biste na pravom putu bili.»**(EL - A'raf, 158)

“Mi Smo te poslali svim ljudima da radosne vijesti donosiš i da opominješ, ali većina ljudi ne zna” (Sebe', 28)

“Kada ti poslasmo nekoliko džinova da Kur'an slušaju, kada dodoše da ga čuju, oni rekoše:”Pst! “A kad se završi, vratiše se narodu svome da opominju”. “O narode naš”, - govorili su -

“mi smo slušali knjigu koja se poslije Musa objavljuje, koja potvrđuje da su istinite i ove prije nje, i koja ka istini i na pravi put upućuje”. “ O narode naš, odazovite se Allahovu glasniku i vjerujte u Allaha, On će vam neke grijehе vaše oprostiti i vas od patnje neizdržive zaštititi»! “A oni koji se ne odazovu Allahovu glasniku takvi Mu na zemlji neće moći umaći i mimo Njega neće zaštitnika naći. Oni su u velikoj zabludi.”

(El - Ahkaf, 29 - 30)

U Sahih hadisu, kojeg bilježi Imam Muslim u svome Sahihu, spominje se da će i židovi i kršćani, koji budu čuli za Muhameda, s.a.v.s., a ne budu u njega vjerovali, biti bačeni u vatru.

ŠTA JE TO ISLAM?

Islam je robovanje Allahu, dž. š., Jedinom, koji nema druga, vjerovanje u Poslanika, s.a.v.s., i slijeđenje Poslanika, s.a.v.s., u onome sa čime je došao, i ako rob (čovjek) ne bude od prethodno spomenutih, on je kafir (nevjernik).

IDEOLOGIJE I ODNOS ISLAMA PREMA ISTIMA

Od nekih ideologija su socijalizam, sekularizam, patriotizam, nacionalizam i sl.

SOCIJALIZAM

-Nakaradna društvena tvorevina koja se postavila kao jedini vlasnik na teritoriji koju ona pokriva. To je suprotno Allahovom zakonu, suprotno je prirodi koju Allah, dž.š., stvara, jer Allah daje opskrbu kome hoće i koliko hoće. O tome nam Allah, dž.š., u Kur'anu govori:” **Allah u izobilju daje hranu onome kome**

hoće od robova Svojih, a nekom i uskraćuje; - Allah, zaista, zna sve.»(El - Ankebut, 62). Islam daje pravo svakom insanu da bude vlasnik bez određivanja koliko smije imati u svom posjedništvu, ali na istom je da izdvaja zekat na svoj imetak, u zavisnosti koliko posjeduje.

NACIONALIZAM I PATRIOTIZAM

-Ukoliko tumačimo nacionalizam, ljubav prema naciji kao nešto što je vrhunski cilj, krajnji smisao i svrha cjelokupne društvene i kulturne djelatnosti, da je nacionalnost najveća ljudska vrijednost, najveće dobro koje stoji iznad vjere i etike, dobro kome se mora sve žrtvovati i u čijoj službi treba oboriti i opravdati svaku nepravdu, nasilje i zločin, znači kad se proglašava egoizam i kult nacije, tada je islam daleko od takvog nacionalizma. Muhammed, s.a.v.s., je rekao prilikom svog posljednjeg hadža: *«Arap nema prednosti nad nearapom, niti nearap nad Arapom, osim po svojoj pobožnosti i moralnim vrednotama.»*(Hadis bilježi Imam Ahmed, a šejh Albani kaže da je sahih) To i jeste islamska akida, vjerovanje, akida koja je okupila pod svojim plaštom rimljanina Suhejba r.a., abesinca Bilala r.a., perzijanca Selmanar.a., kurejšijskog arapa Ebu Bekra r.a. Okupila ih je sva zajedno pod jednom zastavom, zastavom bajraka Islama, koja ne dozvoljava niti će dozvoliti ikada da različitost nacija bude razlog međusobnog razdora. Navest ću jedan primjer prethodno spomenutog, primjer kada su za vrijeme Poslanika, s.a.v.s., dvojica, i to ensarija i muhadžir bili u zavadi, nakon čega je svaki od njih pozvao svoju skupinu riječima: *«O Ensarije!», i «O Muhadžir!», na šta je rekao Poslanik, s.a.v.s., jednu rečenicu koja je uputa i svjetlo svima nama: «Ostavite se toga, to je smrad!»*(Buharija)

Pravilno shvaćen nacionalizam, tj., nacionalizam koji je plemenit, human, zdrav, koji podstiče na pozitivan rad za napredak i slobodu svoga naroda, bez nepravde, nasilja i nanošenja štete

drugim narodima, - islam ne osuđuje, nego ga priznaje i cijeni. Također, i patriotizam, ljubav prema domovini je nešto što je pohvalno, ali ukoliko ta ljubav neće biti iznad ili na uštrb vjere. Sjetimo se kad je Poslanik, s.a.v.s, napustio svoj rodni dom, svoju možemo reći domovinu, koju je jako volio, Meku i to onda kada je islam došao u opasnost. Propisana je hidžra i njemu i njegovim ashabima. Znači, možemo biti patriote, ali kad je vjera u pitanju, onda ona zasigurno mora biti iznad svega.

DEMOKRATIJA

-To znači da sva vlast i vladavina (kao i pravo na mijenjanje i uvođenje zakona) pripada isključivo narodu (riječ nastala od grčkih riječi demos – narod i kratia – vladati). Time se, naravno, treba u potpunosti zamjeniti Allahov zakon zakonom kojeg su ljudi pravili, ili ukoliko im šta odgovara od Allahovog zakona to uzeti, a drugo zanemariti. Allah, dž.š., objavio je cjelokupan zakon (šerijat) po svim pitanjima, i nije dozvoljeno nekome da odstupa od istog i prihvata zakon ljudi. Velika je razlika između šure u islamu i demokratije. Šura se okuplja samo onda kada za neko pitanje nema konkretnog propisa, stava u Kurʾanu ili sunnetu. Katastrofa je kada za određena pitanja imamo propise u Kurʾanu i sunnetu, a ljudi se okupe i prave suprotno propisima islama, a upravo je to značenje demokratije, davanje prednosti prohtjevima ljudi iznad onoga što je propisao Allah, dž.š., u Kurʾanu, ili je objavljeno Muhammedu, s.a.v.s.

TEVHID

Tevhid je vjerovanje da je Allah Jedan, Jedini koji zaslužuje da se samo Njemu čini ibadet i da se samo On, Jedini obožava.

VRSTE TEVHIDA

1. Tevhid Rububijje - svodi se na Allahova djela: - On je Onaj koji stvara, hrani, oživljuje, umrtvljuje. Da li je dovoljno samo vjerovanje u Tevhid Rububijje da bi bio musliman? U Kur'anu ćemo naći odgovor na ovo pitanje gdje Allah, dž.š., kaže: **“Ako ih upitaš ko je stvorio nebesa i zemlju, sigurno će reći:»Allah!» A ti reci:”Mislite li vi da li bi oni kojima se, pored Allaha, klanjate mogli otkloniti štetu, ako Allah hoće da mi je učini, ili, da li bi mogli zadržati milost Njegovu, ako on hoće da im je podari?” Reci:”Meni je dovoljan Allah, u Njega se pouzdaju oni koji se pouzdavaju.»(Ez - Zumer, 38.) “A da ih upitaš:” Ko je nebesa i Zemlju stvorio i ko je Sunce i Mjesec potčinio?” - sigurno bi rekli:»Allah»! Pa kuda se onda odmeću? «(El - Ankebut, 61)**

Iz spomenutih ajeta primjetno je da su mušrici (ono koji pripisuju Allahu druga) vjerovali u Allaha kao Stvoritelja, ali i pored tog vjerovanja su obožavali kipove i uzimali druge za bogove, činili su širk. Kaže Allah, dž.š. :»**I pustili smo na njih kišu?A strašne li kiše za one koji su bili opomenuti - Reci :” Hvala Allahu i mir robovima Njegovim koje je On odabrao!” Šta je bolje: Allah ili oni koje Njemu ravnim smatraju, “ “Onaj koji je nebesa i zemlju stvorio i Koji vam spušta s neba kišu pomoću koje mi dajemo da ozelene bašče prekrasne, - nemoguće je da učinite da izraste drveće njihovo. - Zar pored Allaha postoji drugi bog? Ne postoji, ali su oni narod koji druge s Njim izjednjačuje;” “Onaj koji je zemlju prebivalištem učinio i kroz nju rijeke proveo i na njoj brda nepomična postavio i dva mora pregradio - zar pored Allaha postoji drugi bog?Ne postoji, nego većina njih**

u neznanju živi, “ **“Onaj koji se nevoljniku, kad mu se obrati odaziva, i koji zlo otklanja i koji vas na zemlji namjesnicima postavlja. - Zar pored Allaha postoji drugi bog? Kako nikako da vi pouku primite! -”** “Onaj koji vam u tminama, na kopnu i na moru, put pokazuje i koji vjetrove kao radosnu vijest ispred Milosti Svoje šalje- **Zar pored Allaha postoji drugi bog? Kako je Allah visoko iznad onih koji druge Njemu ravnim smatraju! -”**Onaj koji sve iz ničega stvara, koji će zatim to ponovo učiniti, i koji vam opskrbu s neba i iz zemlje daje. **-Zar pored Allaha postoji drugi bog? Reci:”Dokažite, ako istinu govorite!”** (En - Neml, 58 - 64.) Samo vjerovanje u Allaha kao Stvoritelja, bez toga da je On stvarni i jedini Gospodar je neispravno, i onaj koji tako vjeruje je kafir.

2. Tevhid Uluhiye - To je tevhid sa kojim su došli svi poslanici pozivajući da se obožava samo Allah, dž.š., da se ibadet samo Njemu čini i zabranjujući Mu činjenje širka. Činjenje bilo kakvog ibadeta nekome mimo Allaha, dž.š., čovjeka čini mušrikom, i neće mu biti oprošteno osim tevdom, iskrenim pokajanjem. **“Allah sigurno neće oprostiti da Njemu druge smatraju ravnim, a oprostiće kome hoće ono što je manje od toga. A daleko je zalutao onaj ko smatra da je Allahu neko ravan.”** (En - Nisa, 116) **“A tebi, i onima prije tebe objavljeno je:» Ako budeš druge Allahu ravnim smatrao, tvoja djela će sigurno propasti, a ti ćeš izgubljen biti.”** (Az - Zumar, 65)

Ovu vrstu zabludjelog obožavanja su činile mekelije u džahilijetu poput: zavjetovanja svojim božanstvima, prinošenje žrtava svojim božanstvima, tavaf (kruženje) oko svojih kipova, prizivanje u pomoć istih, molenje i strah. Iako su vjerovali u Allaha kao Tvorca i Stvaraoca, tj., bili su vjernici u tevhid rububijje, ibadet su činili drugima mimo Allaha, tj., bili su mušrici u tevhidu uluhiye, i neće im vrijediti njihovo vjerovanje u tevhid rububije na Sudnjem danu. Poslanik, s.a.v.s., se borio protiv njih kao mušrika.

KAKO U DANAŠNJE DOBA IZGLEDA OVA VRSTA ŠIRKA?

Danas ljudi čine ovu vrstu širka kod kaburova «dobrih-evlija», ponekad i putuju do tih mjesta, i vjeruju da će im biti od koristiti isti ili će im otkloniti neku štetu i približiti ih Allahu, dž.š., Primjer takvog čina je posjećivanje “sedam braće” u Sarajevu gdje se uče dove i daju novci u nadi da će im pomoći «sedmorica», izliječiti im određene bolesti i sl. Ovih primjera ima mnogo više u arapskom svijetu, i različitih oblika širka. Zar ovo nije slično kao što su činili raniji mušrici, oni su se obraćali kipovima i njima činili širk, a danas se to čini kaburovima. Sve ovo je “veliki širk” uz koji ne koristi nikakva pokornost niti dobra djela. Ovo što sam spomenuo, nije u cilju da osuđujem ljude, nego da se poduče ispovjedanju pravog tevhida koji pripada samo Allahu, dž.š. Mali širk – Riječ «Mali» u definiciji ne podrazumjeva da je mali grijeh, nego je činjenje istog od velikih grijeha u islamu, i onoga ko ga čini lahko može pasti u veliki širk. Primjer toga je vješanje hamajlije, raznih vrsta končica oko ruke i sl., licemjerstvo kod djela da bi nas neko vidio, zakletva nekim mimo Allaha, kao: očiju mi, zemlje mi, majke mi, djece mi, i sl. - Želio bih upozoriti na opasnost koja je zastupljena među masama, a to je odlazak gatarima i vračarima, onima koji tvrde za sebe da poznaju gajb, kao i odlazak sihribazima. Allah, dž.š., kaže: **“jer je ono što su napravili samo varka čarobnjaka, a čarobnjak neće, ma gdje došao uspjeti”.** (Taha, 69)

Poslanik, s.a.v.s., je rekao:»*Ko ode gataru i povjeruje mu u ono što kaže, pa on je učinio nevjerstvo u ono što je spušteno Muhamedu*«(Hadis bilježe Ebu Davud, Tirmizi, Ibn Madže i Ahmed). A u drugom rivajetu u Sahihu od Muslima stoji: *«Ko upita gataru za nešto, namaz mu neće biti primljen 40 dana».* U drugom hadisu se ne spominje nevjerstvo kao kazna, već samo kazna gubljenja nagrade za namaz onome ko ode gataru, jer je takav samo

upitao gataru, bez da mu je povjerovao. A onaj ko upita gataru, ili čarobnjaka ili sihribazu za nešto, pa mu još i povjeruje u ono što kaže na takvog se odnosi kazna navedena u prvom hadisu. Također, upozoravam na slične stvari, a to su: proricanje budućnosti grahom, findžanom, kartama, zvijezdama, horoskopima i sl. Poznavanje gajba je samo Allahovo svojstvo, i o tome nije obavjestio nikoga od poslanih poslanika, niti od bliskih meleka. Allah, dž.š., kaže:»**Samo Allah zna kad će Smak svijeta nastupiti, samo On spušta kišu i samo On zna šta je u matericama, a čovjek ne zna šta će sutra zaraditi i ne zna čovjek u kojoj će zemlji umrijeti; Allah, uistinu, sve zna i o svemu je obavješten**“.(Lukman, 34)

Upozoravam i na «Ajvatovicu» , kojoj mnogi daju svetost posebnu, a čiju svetost ne potvrđuje niti Allah, dž.š., niti Poslanik, s.a.v.s. Bojim se za generacije, koje dolaze, da ne pripišu ovom mjestu i kamenu božanstvenost, a opširnije o spomenutom sam objasnio na drugom mjestu.

3. Tevhidu-l-Esmāi ve-Ssifat - To je vjerovanje u Allahova imena i svojstva. Allah posjeduje imena kojima se nazvao. Spominje se 99 imena, poznatih, a osim njih tu su još i imena poput Hannan, Mennan i sl. I nije dozvoljeno nikom da se pored Allahovih imena spomenutih u Kurʾanu i sunnetu , Allahu obraća sa drugim imenima, kao što čine neke derviške sekte.

Allah posjeduje i svojstva kojima se opisao, poput Onaj koji sve čuje, sve vidi, Svemoćni....Allah čuje, ali Njegov sluh nije kao naš sluh, vidi, ali Njegov vid nije kao naš vid, posjeduje ruke koje nisu kao naše, ima oči koje nisu kao naše, i takvog stanovišta su dobri prethodnici od ashāba i tabiʾina, i to je ispravan put, put selefa. Pritvrđujemo Allahu ono čime Se opisao bez temsila ili tešbiha ; tj., ne smatramo Ga kao bilo koga od Njegovih stvorenja. **“A niko nije kao On! On sve čuje i sve vidi”**. (Es - Sura, 11)

Ne dopustivo je činiti taʾtil, teʾvil i tedžsim u Allahovim svojstvima. Taʾtil - to je nijekanje Allahovih svojstava poput, nijekanja Allahovog svojstva da On razgovara. Džehmije kažu da Allah ne razgovara, a Allah, dž.š., u Kurʾanu kaže:» **A Allah**

je sigurno s Musaom razgovarao” (En - Nisa, 164). Ili da se kaže da Allah ne silazi, a u hadisu od Ebu Hurejre r.a. kojeg bilježe Buharija i Muslim se navodi da Allah, dž.š., silazi u zadnjoj trećini na prvo nebo. Ispravni prethodnici potvrđuju svojstva kojima se Allah, dž. š., opisao. Te’vil - tumačenje Allahovih svojstava sa određenim značenjima, kao što čine Eš’arije. Za Allahovu ruku kažu da je to moć, za Njegovo oko da je milost i sl. Kada Allah, dž. š., kaže da ima ruku, kao u 10. ajetu sure Al- Fath: **«Allahova ruka je iznad ruku njihovih!»**, ili u 64. ajetu sure Al-Ma’ida: **«... obje ruke Njegove su otvorene.»**, nemamo pravo da to poričemo ili da smatramo da je to ustvari moć, mi vjerujemo da ima ruku bez pitanja KAKVA JE? Tedžsim – ne zagovaramo da Allah, dž. š., ima tijelo. Vjerujemo i potvrđujemo Allahovu Uzvišenost nad svim stvorenjima. On je svojim bićem iznad Arša, iznad sedam nebesa. Allah je prisutan kod nas Svojim znanjem, vidi nas i čuje. Onaj koji kaže da je Allah bićem svojim uz nas, u velikoj je zabludi. Također, ne smijemo reći da je Allah dolje, ispod, nego Allah je iznad nas, iznad nebesa, i na ovo pitanje, kada je upitan, Poslanik je odgovorio rekavši da je Allah iznad nebesa.(Hadis se navodi kod muslima)

MEZHEBI

“ O vjernici, ne odlučujte se ni za što dok za to ne upitate Allaha i Poslanika Njegova, i bojte se Allaha! Allah, zaista, sve čuje i sve zna”. (Hudžurat, 1) Mezheb je pravac, škola, i mišljenje.

KOJI NAM TO MEZHEB ALLAH, DŽ. Š., NAREĐUJE DA SLIJEDIMO?

- Allah, dž. š., naređuje slijedenje Kur'ana i sunneta. Poznato je da ima više od 40 mezheba, svi su sljedbenici Kur'ana i sunneta, a spominju se četiri najpoznatija i najispravnija mezheba, koja su prihvaćena kod cijelog umeta i to: mezheb Ebu Hanife, r.h., mezheb imam Malik ibn Enes, r.h., mezheb imam Ahmed ibn Hanbel, r.h., i mezheb imam Šafije, r.h. Razlike među mezhebima se javljaju zbog nepoznavanja, nosioca mezheba, nekog hadisa, možda je neki hadis došao do nekog nosioca, pa isti je izdao fetvu, a do drugog nije, pa samim tim taj imam ga nije ni mogao uzeti kao dokaz, ili je neki hadis nepouzdan i ne uzima se za rješenje nekog šerijatskog propisa, ili je neki hadis kod jednih vjerodostojan, a kod drugih to nije, pa naići ćemo na različitost fetvi.

ŠTA KAŽU VELIKANI MEZHEBA ?

Imam Ebu Hanife, r.h.:

1. Sahih, vjerodostojan hadis, to je moj mezheb.
2. Nije dopušteno nikom da uzima naša mišljenja, ukoliko ne zna izvor istog.

3. Ne dozvoljavam nikome ko donosi fetvu po mom mezhebu, a da ne zna moje dokaze.

4. Mi smo ljudi, danas kažemo jedno, sutra od toga odstupimo.

5. Kada nađete na moje mišljenje, a ono odstupa od Kur'ana i Sunneta, ostavite isto. Imam Malik, r.h.:

1. Uistinu svi smo mi ljudi, i ja sam čovjek, griješim, a i potrefim, s toga pogledajte moje mišljenje i ako je saglasno Kur'anu i sunnetu uzmite ga, a ukoliko nije bacite ga od zid.

3. Od svačijeg govora se uzima i odbacuje, osim od stanovnika ovog kabura, pa je prstom pokazao na kabur Poslanika, s.a.v.s. Rekao je Vehb: "Čuo sam čovjeka koji je upitao imam Malika o provlačenju ručnih prstiju, prilikom uzimanja abdesta kod pranja nogu, između nožnih, pa je odgovorio:"Niste to dužni !", zatim sam sačekao dok se prisutni nisu udaljili od njega, a potom sam mu prišao i rekao: " «Postoji hadis koji govori o provlačenju ručnih prstiju kroz nožne <, pa je upitao:»Koji je to hadis», pa sam rekao <od toga i toga, od Mustevrid ibn Šeddada u kojem se kaže:"Vidio sam Poslanika, s.a.v.s., kako pere svojim malim prstom između nožnih prstiju ." Tada je imam Malik rekao :»Sened tog hadisa je sahih, nisam za njega čuo do sada.» «Poslije sam», rekao je Vehb ,» čuo da kaže < Treba to uraditi!»» Imami Šafija, r.h.:

1. Nema nikoga, a da mu nije nepoznato barem nešto od sunneta. Ako u onome što sam ja rekao ima odstupanja od govora Poslanika, s.a.v.s., držite se govora Poslanika, s.a.v.s., to je moj govor, i govorit ću kako je govorio on.

2.Svi islamski učenjaci su saglasni da ukoliko se zna da je nešto od suneta, nema pravo da se odstupi od istoga, bez obzira ko bude govorio.

3. Kada u mojim knjigama nađete nešto što nije u saglasnosti sa hadisom Poslanika, s.a.v.s., slijedite hadis, a odbacite moje mišljenje.

4. Kada čujete moje mišljenje, a iza toga se ustanovi da sunnet

kaže drugačije, znajte da mi je pamet otišla.

Imam Ahmed b. Hanbel, r.h.:

1. Ne slijedite mene, niti Šafiju, niti Malika, niti Evzaiju, niti Sevriju, nego uzmite odakle su oni uzeli.

2. “ Ko odbije hadis Poslanika, s.a.v.s, samo što nije propao» Jednom prilikom su ashabi, drugovi Poslanika, s.a.v.s, razišli se po pitanju <temettua>, tj., da li prvo obaviti Umru, potom skinuti ihrame, pa kasnije obaviti Hadždž, ili prvo obaviti Hadždž. Jedni su bili jednog, a drugi drugog mišljenja, pa su počeli govoriti :»Rekao je Ebu Bekr, rekao je Omer», pa je Ibni Abbas, r.a., rekao: “ Bojim se da vas zemlja ne proguta “, ili u drugom rivajetu: “ da kamen ne padne na vas, ja vam kažem rekao je Resulullah, s.a.v.s., a vi kažete rekao je Ebu Bekr i Omer. « Allah dž.š., u Kur'anu kaže: “ **O vjernici, ne odlučujte se ni na što dok za to ne upitate Allaha i Poslanika Njegova, i bojte se Allaha! Allah, zaista sve čuje i sve zna.**” (El - Hudzurat, 1)

Mnogo je onih kojima uputiš savjet, kako bi popravili neku, ili neke greške kojima se odstupa od Allahove knjige i suneta Poslanika , s.a.v.s., koje mogu odvesti ka vatri, a oni odgovaraju upravo onako kako su odgovarali prijašnji narodi svojim poslanicima:» upamtili

smo naše pretke da tako postupaju», ili «nećemo, slijedit ćemo ono na čemu smo zatekli pretke svoje»-**Zar i onda kad im precinisu ništa shvaćali i kad nisu na pravom putu bili?** (Al-Bakara 170)

Onaj ko smatra da voli Allaha, dž.š., Allah, dž.š., ga upućuje kako će iskazati tu ljubav prema Njemu, pa kaže - **Reci: “Ako Allaha volite, mene slijedite, i vas će Allah voljeti i grijehе vam oprostiti! - A Allah prašta i Samilostan je .“**(Al - Imran 31)

“Ne smatrajte Poslanikov poziv upućen vama, kao poziv koji vi jedni drugima upućujete; Allah sigurno zna one među vama koji se kradom izvlače, neka se pripaze oni koji postupaju suprotno naređenju Njegovu, da ih iskušenje kakvo ne stigne, ili da ih patnja bolna ne snađe.”(En - Nur, 63)

U sahih, vjerodostojnom, hadisu Poslanik, s.a.v.s., kaže: “*Ostavljam vam iza sebe dvije stvari, kojih ako se budete držali nećete nikada zalutati, to su Kur'an i sunnet* .“ (Hadis bilježi Hakim i kaže da je po uslovima Buharije i Muslima, a šejh Albani kaže da je hadis sahih)

Resul, s.a.v.s., imao je običaj spomenuti u toku hutbe:”*Ostavljam vas na bijelom putu, jednaka mu je noć kao i dan, pa neće odstupiti od nje osim ko je zalutao.*”(Ibn Madže, šejh Albani kaže da je hadis sahih)

Huzejfe, r.a., kaže:” Toliko će se proširiti bid'a, pa kada nestane bid'ata reći će nestalo je sunneta.” Poslanik, s.a.v.s., je rekao:”*Ono što sam vam ja naredio, uradite koliko možete, a što sam vam zabranio, ostavite.*» (Bilježe Muslim, Tirmizi, Ibn Madže i Ahmed)

Ibn Mes'ud, r.a., kaže:” Da učinite manje djela koja su od sunneta, bolje vam je nego da učinite mnoštvo djela koja su bidat(novotarija).»

IBADAT TEUKIFIJJE

Ibadeti su određeni Kur'anom i sunnetom, i niko nema pravo da nešto doda ili oduzme od toga. Ovdje bih napomenuo, da nakon Allahove knjige, najispravnije su sahih zbirke Buharije i Muslima. Pored ove dvije zbirke, imamo i zbirke hadisa od ashabu sunena, Musned Ahmed ibn Hanbel, Zbirka Ibn Hibbana, ibn Huzejme, Muweta' imam Malika i dr, i sve one u sebi sadrže pored sahih i daif hadise.

Vjera nalaže da slijedimo ono što se nalazi u Kur'anu, i ono što je od sunneta Poslanika, s.a.v.s., tj., ono što je on, s.a.v.s., praktikovao, prenio, odobrio i naredio. Sa Poslanikom, s.a.v.s., je živjela najbolja generacija, generacija ashaba, koja je učila od njega i prenijela cjelokupnu vjeru. Ashabi, a nakon njih tabi'ini, najbolje

su razumjeli i praktikovali vjeru, pa to je generacija ispravnih prethodnika, selefa.

Poslanik, s.a.v.s., nam je naredio u hadisu da slijedimo njegov sunnet i sunnet ispravnih halifa, hulefaur-rašidina, i da ga se čvrsto držimo, da ga se prihvatimo kutnjacima. Na nama je da slijedimo njihov pravac, bez dodavanja ili oduzimanja. Kada razumijemo gore navedeno, razumjet ćemo šta je to novotarija. A Poslanik, s.a.v.s., nam je vrlo jasno naveo: *«Najgore stvari (u vjeri) su izmišljene stvari (muhdesatuha), a svaka izmišljena stvar je novotarija (bid'at), a svaka novotarija je zabluda»*. (Bilježe Nesai, Imam Ahmed, Ibn Huzejme)

U Bosni se koristi termin «bida» hasena», lijepa novotarija. A ako se vratimo na govor našeg vođe, s.a.v.s., kada kaže da je svaka novotarija najgora stvar i da je zabluda, pa kako onda možemo uopće da kažemo lijepa novotarija, a da ne govorim o tome da je slijedimo, čak sta više ne prihvatamo pravi sunet, koji nam je dostupan u knjigama gore navedenim, i borimo se protiv sljedbenika istog, i držimo se čvrsto slijeđenja tzv., lijepe novotarije. Tzv., lijepe novotarije su se toliko proširile među masama, tako da ako bi Poslanik, s.a.v.s., došao nama, nebi prepoznao ništa sem kible kojoj se okrećemo.

Vjerovatno sljedbenici novotarija ili oni koji spominju termin lijepa novotarija kao argument za njihov postupak uzimaju riječi Omera, r.a., koji je i spomenuo isti taj termin. Upravo zbog toga ću i spomenuti riječi Omera, r.a., jednog od četverice hulefaur-rašidina, kada je, nakon što je ušao u mesdžid, ugledao ljude kako u džematu klanjaju teravih namaz , u ramazanu:»Divan li je taj bid'at.»Da bi ovo bolje shvatili, moram spomenuti da riječ bid'a, ima svoje jezičko i šerijatsko značenje. Jezički označava novu stvar, a šerijatski novu stvar izmešljenu u vjeri kojom se želi približiti Allahu, dž.š. Riječi Omera, r.a., su jezičkog značenja, a nikako šerijatskog, jer samo klanjanje teravih namaza u džematu je praktikovao sam Poslanik, s.a.v.s., tri dana, bojeći se da ako nastavi bit će teravih namaz propisan kao obaveza, a nije htio da ljudima oteža.

NAMAZ

O namazu kao obaveznosti (farzu), o važnosti istog, o statusu onoga ko izostavlja namaz neću ovdje pisati, s obzirom da se obraćam onima koji klanjaju, nego ću ovom prilikom ukazati na neke od neispravnosti koje se praktikuju u toku, a i poslije namaza, u želji i nadi da se iste zamijene ispravnom praksom Poslanika, s.a.v.s. Svjestan sam da su se neispravnosti raširile i u praksu umetnule, zbog nedostatka ispravne literatute koja objašnjava pravilno obavljanje namaza, i zbog posjedovanja udžbenika i knjižica koje su prepune neispravnosti i grešaka, i koje skoro pa da i ne navode nijedan hadis kao potvrdu onome što se u istima nalazi.

Primjer takve literature jeste Ilmihal kojim se svaki početnik u vjeri služi. Temelj i početnica je sahih hadis: “ *Klanjajte kako mene vidite da klanjam.* ” (Buhari)

1. Nijet se čini srcem, nikako riječima, jer Poslanik, s.a.v.s., je otpočinjao namaz riječima “ALLAHU EKBER”, i potvrda ovome se nalazi u hadisu kojeg je zabilježio Taberani sa sahih senedom. Ne navodi se nijedan hadis, pa čak ni daif (slabi), niti riječi ashaba niti tabi’ina kao potvrda nijeta riječima, kako u sebi tako i naglas, kako pri počinjanju namaza, pri uzimanju abdesta, i bilo kakvom ibadetu, sem pri obavljanju Hadždža i Umre, kada se nijet donosi riječima.

2. Dizanje ruku spram ramena ili ušiju (Buhari), stavljanje ruku na prsa, onako kako je naredio Poslanik, s.a.v.s., ashabima (imam Malik, Buhari, Ebu Avana). Ne navodi se vjerodostojan hadis koji upućuje na držanje (vezanje) ruku ispod prsa.(za opsirnije možete pogledati u FIKHUS-SUNEH)

3. Pri četiri položaja se dižu ruke u namazu, i to, pri početnom tekbiru, kad se spustamo na ruku», kad se dižemo sa ruku’a, i kad se dižemo sa prvog tešehuda(sjedenja), na treći rekat(Hadis

prenosi Ibn Umer, r.a., a bilježi Buhari) Napomena: U Hanefijskom mezhebu se navode dva hadisa koja potvrđuju da se ruke u namazu dižu samo pri jednom položaju, i to pri početnom tekbiru samo. Prvi hadis je od Mudžahida, u kojem se navodi da Ibn Omer, r.a., nije podizao ruke, osim pri početnom tekbiru. Drugi hadis navodi da Ibn Mes'ud, r.a., je klanjao ne podižući ruke, osim pri prvom tekbiru. U oba hadisa postoji slabost u lancu prenosilaca (senedu), što nalaže da se hadisi ostave, tj., ne slijede pored vjerodostojnih predaja koje bilježi Buhari.

4. Pogled na mjesto gdje činimo sedždu i poniznost u namazu. “Allahov Poslanik, s.a.v.s., kada bi klanjao, spustio bi glavu i pogled usmjerio ka zemlji, a kada bi ušao u Kabu, pogled nebi odvajao od mjesta sedžde sve dok ne bi izišao iz iste.»(Bilježe Bejheki i Hakim, i kažu da je sahih)

5. Ne činiti ma koji pokret u namazu istovremeno ili prije imama. Bilježe Buhari i Muslim od Ebu Hurejre, r. a., da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “*Imam je da ga slijedite i da se od njega ne razilazite, pa kad učini tekbir, učinite i vi za njim, kad obavi ruku' obavite i vi, a kada kaže “ SemiAllahu limen hamideh “ , recite “ Allahume Rabbena lekel hamd “ , kada obavi sedždu obavite i vi, kada klanja sjedeći, klanjajte i vi sjedeći . “ Od Enesa, r.a., se prenosi da je Allahov Poslanik, s.a.v.s, rekao: “O ljudi, ja sam vam imam, zato me ne pretičite na ruku'u, sedždi, kijamu, sjedenju, niti pri napuštanju . “* (Bilježe Muslim i Ahmed).

Iz navedenih hadisa razumijemo da je uloga imama sredenost namaza, te nema mjesta nikome da odstupa od imama, niti da čini pokrete istovremeno sa njim, nego je na klanjaču da ruknove namaza obavlja nakon što ih imam obavi, počev od početnog tekbira, kada ga imam izgovori, a nakon njega klanjači, pa sve do predaje selama, kada imam preda selam, onda klanjači predaju za njim.

6. Klanjač u džematu će učiti u sebi, na dnevnim namazima uči sve, a na noćnim, ukoliko imam ostavi prostora, na rekatima na koji se naglas uče, da prouči el fatihu proučit će je, a ako ne ostavi prostora, na klanjaču je da sluša, a na trećem i četvrtom rekatu učit

će el-Fatihu. Primjetno je da u Bosni džematlije ne uče za imamom, niti u dnevnim, niti u noćnim namazima, što je odstupanje od prakse ashaba, r.a.

Od Džabira, r.a., se prenosi da je rekao: “Učili smo na podne i ikindiji za imamom na prva dva rekata el-Fatihu i suru, a na druga dva el-Fatihu.” (ibn Madže, sahih sened) - ovdje se podrazumjeva da je mislio na učenje u sebi.

Od Ebu Hurejre, r.a., se prenosi da je Poslanik, s.a.v.s., rekao : *»Zaista je imam postavljen kako bi ga slijedili, pa ako on donese tekbir , donesiti i vi, a ako on uči naglas, vi slušajte.«* (Bilježi Ahmed)

7. Amin i imamovo glasno izgovaranje istog Allahov Poslanik, s.a.v.s., bi pri završetku el-Fatihe izgovorio *«amin»* oduljeno i glasno. (Ovo je zabilježio Buhari) Poslanik, s.a.v.s., je rekao: *”Kada imam kaže <gajril magdubi alejhim vele-dda-llin> vi recite <amin>.* “(Buhari i Muslim) Ata’a je rekao: *”U ovom mesdžidu sam zatekao dvije stotine ashaba koji su, zajedno sa imamom, glasno izgovarali <amin> .»* *Od Aise, r.a., se prenosi da je rekao Allahov Poslanik, s.a.v. s. : ”Ni na čemu nam židovi ne zavide, kao što nam zavide na selamu i zajedničkom izgovaranju <amin> .* “(Bilježe Ahmed i ibn Madže)

8. Nema razlike između namaza žene i muškarca a). Hadis ”Klanjajte kako mene vidite da klanjam” je općenit i odnosi se i na žene i na muškarce.

b). Kaže Ibrahim En Neh’i: *”Žena obavlja namaz kao i čovjek.”* (Bilježi Ibn Ebu Šejbe sa sahih senedom).

c). Preneseno je da je, Ummu Derda’, r.a., sjedila u namazu onako kako sjede i muškarci. A poznato je da bila izrazit poznavalac fikha. (Bilježi Buhari u Tarihu, sa sahih senedom)

d). Hadis u kojem se navodi da žena treba sa se skupi pri obavljanju sedžde, i da njena sedžda ne izgleda kao sedžda muškarca je mursel, i nije vjerodostojan. (Hadis se bilježi u mursel hadisima od Ebu Davuda)

9. Pomicanje kažiprsta na <tešehhudu>(sjedenje u namazu, kada se uči ettehijjatu..) Podizanje kažiprsta samo pri izgovoru <la ilahe illalllah> nema osnove u sunetu. Allahov Poslanik, s.a.v.s., bi skupio prste desne ruke, osim kažiprsta kojeg bi ispružio u pravcu kible, i svoj pogled bi usmjerio ka njemu. (Bilježi Muslim) Pri podizanju i pokretu kažiprsta učio bi dovu. (Bilježi Ebu Davud sa sahih senedom)

Resul, s.a.v.s, je o pomicanju kažiprsta rekao: *"Taj pokret je teži šejtanu nego da ga se udara željezom."* (Bilježi Ahmed i Bezzar sa hasen senedom)

10. Razdvajanje farza od sunneta. U Bosni je praksa po završetku namaza muezin da kaže <Allahume ente sselamu we minke...>, potom klanjači, ukoliko poslije tog farza ima suneta, ustaju i klanjaju iste, i po završetku uče zikr. Ovaj čin nije bila praksa niti Poslanika, s.a.v.s, niti ashaba. Navodi se u hadisu kojeg bilježi Ahmed, sa sahih senedom, slijedeće:” Klanjao je Allahov Poslanik, s.a.v.s., ikindiju, a nakon toga je ustao neki čovjek da klanja. Ugledavši ga Omer, r.a., rekao mu je:”Sjedi! Prijašnji sljadbenici knjiga nisu upropašteni ni zbog čega sem što nisu razdvajali farz od sunneta.” Na to je rekao Poslanik, s.a.v.s.:”Lijepo si postupio sine Hatabov.» Da nebi došlo do zabune, nakon navedenog da je neki čovjek ustao nakon obavljenog ikindija namaza da klanja, ovdje postoji, mogućnost da je htio naklanjati sunete, kao što se navodi u hadisu , kojeg je zabilježio Buhari, da je Poslanik, s.a.v.s, iza ikindije namaza, naklanjao sunete, koje nije uspio klanjati, od podne namaza .

Od Ka’ba ibn Udžre, r.a., se prenosi da je Poslanik, s.a.v.s., rekao:» Muakibat (dodatak nakon završetka) neće upropastiti onoga ko prouči nakon farz namaza 33 tesbiha (subhanallah), 33 tahmida (elhamdulillah) i 34 tekbira (allahu ekber).»(Muslim) Navest ću riječi Šejhul islama Ibn Tejmiye, Allah mu se smilovao:” Od sunneta je da se rastavi između farza i sunneta na džumi, a i na drugim namazima, kao što to navode sahih predaje kojima je Resul, s.a.v.s., zabranjivao spajanje namaza, bez da se odvoje.

Iste je odvajao stajanjem ili govorom. Ne treba činiti kao što čine mnogi koji spajaju sunete sa selamom farza, jer je to čin na koji je je Resul, s.a.v.s., upozorio. “ Poslanik, s.a.v.s., je insistirao na odvajanje farza od suneta, iz razloga da bi se razdvojilo, odnosno, napravila razlika između onog što je obavezno i naređeno da se radi, od onoga što nije obavezno. Isti je primjer i kod posta, obaveznog i dobrovoljnog, kada se navodi zabrana posta dobrovoljnog posta dan prije posta ramazana , koji je naređen da se posti, da bi se dvije vrste posta odvojile jedna od druge. Također, žurimo sa iftarom, iftar nam biva kao odvajanje između posta, ustezanja od onog što je zabranjeno u toku posta, od onoga kad nam je dozvoljeno i jesti i piti i sl. Isto tako, kasnimo sa sehurom, kako bi nam sehur bio granica odvajanja kad možemo jesti, piti i sl. Od vremena kada će nam to u postu biti zabranjeno. Zikrovi koji se uče nakon farza, a navedeni su da ih je Poslanik , s.a.v.s., učio

1. ESTAGFIRULLAH (proučiti tri puta)

2. ALLAHUMME ENTE SSELAMU WE MINKE SELAM
TEBAREKTE JA ZEL DŽELALI VEL IKRAM .

3. AJET KURSIJU

4. SURE FELEK I NAS,

5. SUBHANELLAH, ELHAMDU LILLAH, ALLAHU
EKBER (PO 33 PUTA, A U JEDNOJ PREDAJI DA SE ALLAHU
EKBER UČI 34 PUTA)

6. LA ILAHE ILLALLAHU VAHDEHU LA ŠERIKE LEHU,
LEHUL MULKU VE LEHUL HAMDU JUHJI VE JUMITU VE
HUVE ALA KULLI ŠEJ'IN KADIR. Još je dosta zikrova koji se
navode da ih je Poslanik, s.a.v.s., učio, ali ovdje sam se ograničio
na gore spomenute. Poslije sabah i akšam namaza, mustehab je
reći:”LA ILAHE ILLALLAHU VAHDEHU LA ŠERIKE LEHU,
LEHUL MULKU VE LEHUL HAMDU BI JEDIHIL HAJRU
JUHJI WE JUMITU VE HUVE ALA KULLI ŠEJ'IN KADIR
(proučiti deset puta)

Poslije sabah namaza se uči ALLAHUME EDŽIRNI MINE NNAR (sedam puta) Poslije akšam namaza se uči ALLAHUME INNI ES'ELUKEL DŽENNETE, ALLAHUME EDŽIRNI MINE NNAR (sedam puta)

Zikrovi poput - «KEBIREN AZIMEN», ili «RUHI PAK», koji se praktikuju na prostoru Bosne, u sunetu nemaju nikavu osnovu. Također, nakon namaza, kada imam uči dovu, a muktedije zajednički aminaju, je praksa koja nije od suneta. Klanjač može poslije namaza učiti, u sebi i sam dovu. Poznato je u sunetu da imam može učiti dovu, a muktedije aminati, na zadnjem rekatu dotičnog namaza, prije ili poslije ruku»a, i to kada muslimane zadese brige i nevolje.

Ovdje bih spomenuo i učenje, prije samog namaza, sure el-Fatihe, potom sure Kul huvallahu ehad (tri puta), a potom «subhane rabbike rabil izeti...» koje, također, nije od prakse Poslanika, s.a.v.s., i samo činjenje istog se smatra od bid'ata. Od velike bitnosti je i poravnavanje safova, prije samog početka namaza. Prenosi se od Nu'man ibn Bešir, r.a., da je rekao:»Ashabi bi spajali rame uz rame i stopalo uz stopalo svoga brata u namazu.»(Buhari)

Mustehab je klanjati sunnete u kući. Bilježe Ahmed i Muslim od Džabira, r. a., da je Allahov Poslanik , s.a.v.s., rekao: *"Kada neko od vas klanja namaz u džamiji, neka ostavi udjela u namazu i u svojoj kući, jer će mu Allah, dž. š., dati mnoga dobra u kući zbog namaza"*. Napominjem da se ovdje misli na sunet namaze.

Bilježe Ahmed i Ebu Davud od Abdullaha ibn Omera, r.a., da je Resulullah, s.a.v.s., rekao: *"Ostavite od svojih namaza i za svoje kuće, a nemojte ih uzimati za grobnice"*.

Pritvrđeni dobrovoljni namazi, sunet namazi

- Dva rekata prije farza sabah namaza,
- Četiri rekata prije i dva poslije podne namaza ,
- Dva rekata poslije akšam namaza ,
- Dva rekata poslije jacija namaza,

- Vitr, jedan, tri , pa sve do jedanaest rekata.

MUSTEHAB NAMAZI

Dva ili četiri rekata prije ikindije namaza, dva rekata prije akšam namaza, dva rekata prije jacije namaza. Suneti prije džume namaza nisu potvrđeni, a poslije džume namaza, klanjaju se četiri rekata u džamiji, ili dva rekata u kući, i za navedeno je potvrda u sahih hadisima. Ovdje ću spomenuti i neke greške, koje se čine, oko džume namaza. 1. Učenje ezana dva puta. Za vrijeme Poslanika, s.a.v.s., Ebu Bekra, r.a., i Omera, r.a., učio bi se samo jedan ezan i to nakon što se imam popne na mimber i nazove selam prisutnima. A za vrijeme Osmana, r.a., on je u praksu uveo učenje još jednog ezana i to zbog mnoštva naroda koji se pozivao na džumu namaz. Danas nema potrebe za učenjem dva ezana, obzirom da se ezan prenosi zvučnicima i čuje se na daljinu, pa je osnova da se vrati sunetu i da se uči jedan ezan, koji je dovoljan da se pozovu ljudi.

2. Imamovo učenje, za svaku stepenicu mimbera, po dovu, također, nije od prakse suneta. Poznato je da je minber Poslanika, s.a.v.s, imao samo dvije stepenice, i treću kao mjesto na kojem je sjedio. Kada se vratimo na zbirku dova od hafiz Smaila Fazlića, pronaći ćemo dove za sedam stepenica minbera, pa šta reći, nakon što znamo koliko je stepenica imao minber Poslanika, s.a.v.s.? Mustehab je da imam klanja prvi rekat džume namaza sa surom el-A'la, a drugi sa surom el-Gašijeh. Spomenuo bih, kad je riječ o mjestu na kojem se klanja, da je Poslanik, s.a.v.s, zabranio klanjanje na kaburovima i u kupatilima, i to se navodi u sahih hadisu u Sunenu Ebu Davuda. Veliki broj džamija u Bosni je unutar kaburistana. Obavezno je odvajanje džamija od mjesta gdje su kaburovi, a kaburove locirati na posebnim, osamljenim mjestima.

SADEKATUL FITR

Bilježe Buhari i Muslim od Ibn Omera, r.a., da je rekao: *”Naredio je Resulullah, s.a.v.s., davanje zekatul fitra u toku ramazana, u iznosu jednog sa’a (četiri pregršta šake srednje veličine) hurmi ili sa’a ječma, za roba i za slobodnog, za muško i žensko, za mlado i staro, od muslimana, i naredio je da isti izdvojamo do prije izlaska ljudi da obavljaju barjam namaz.»*

U vjeri je precizno odeređen način plaćanja ili davanja kako zekata, tako i sadake, i otkupa(kefareta), i na nama je da radimo onako kako nam je naređeno za bilo šta od navedenog. Zekatul fitr se daje u hrani, i to je jače mišljenje. Osim hurmi i ječma, može se dati na ime istog, kako se navodi u drugim hadisima, i kukuruz i pšenica, a kijasom se odobrava i davanje graha, riže, fula i ostalih zrnastih plodova, a to sve u zavisnosti od onoga što se jede u zemlji u kojoj se isti daje. Domaćin daje za cijelu porodicu, po svakom članu jedan sa’a, a jedan sa’a su četiri mudda, a mudd je pregršt šake srednje veličine. Zekatul fitr se počinje davati zadnji dan ramazana i traje do prije bajram namaza.

ZEKAT NA STOKU

Zekat se daje na stoku koja potpada pod termin «en’am», a to su :deve, goveda, koze i ovce.

- Ovce i koze

- Ukoliko se posjeduje 40 ovaca, ili koza, onda se izdvađa zekat, i to: od 40-120 ovaca ili koza, daje se na ime zekata jedna ovca, odnosno koza, od 121-200 ovaca ili koza, daju se dvije ovce, odnosno koze, od 201-300, daju se tri ovce, odnosno koze, i na

svaku slijedeću stotinu daje se po ovca, odnosno koza više.

- Goveda

- Ukoliko se posjeduje 30 goveda, onda se izdvaja zekat na ista, i to na 30 goveda, daje se jedna krava, godinu dana starosti, na 40 goveda, daje se jedna krava, od dvije godine starosti, na 60 goveda, daju se dvije krave, od godinu dana starosti.

ZEKAT NA PLODOVE

- Zekat na voće i povrće se ne izdvaja, s obzirom da nisu povoljni za skladištenje, kvarljivi su, nego se isto prodaje, i na zarađeni novac se izdvaja zekat, pod uslovom da je isti pregodinio.

-Na usjeve koji se natapaju prirodnim putem, kišom, izdvaja se $\frac{1}{10}$, odnosno 10%, dok na usjeve koje čovjek natapa, izdvaja se $\frac{1}{20}$, odnosno 5%, i to kad se dostigne nisab koji je 5 evseka, jedan evsek je 60 sa'a, što znači kada dostigne nisab 300 sa'a.

ZEKAT NA ZLATO I SREBRO

Nisab zlata je 85 grama, i na manje od toga se ne izdvaja zekat.

Na dostignuti nisab, izdvaja se 2,5%.

Nisab srebra je 624 gr., i izdvaja se 2,5%.

ZEKAT NA TRGOVAČKU ROBU

To su imetak i roba kojom se obrće, i kada se dostigne vrijednost nisaba zlata, izdvaja se 2,5%, uz uvjet da prođe godina dana od kad se posjeduje taj iznos.

KATEGORIJE KOJIMA SE DAJE ZEKAT

Allah, dž.š., kaže: **«Zekat pripada samo siromasima i nevoljnicima, i onima koji ga sakupljaju, i onima čija srca treba pridobiti, i za otkup iz ropstva, i prezaduženima, i u svrhe na Allahovu putu, i putniku-namjerniku. Allah je odredio tako! -A Allah sve zna i mudar je.»**(Et-Tewba,60)

Zekat se daje i na imetak koji se čuva, ukoliko dostigne nisab i pregodini, i to 2,5%.

POST

U ovom poglavlju ću pojasniti kada tačno započeti i završiti post mjeseca Ramazana, onako kako nas upućuje sunet. U Bosni se, početak i kraj mjeseca ramazana, a i ostalih islamskih mjeseci, započinje na osnovu vaktije. I šta se piše mnogo prije i samog početka mjeseca ramazana, što neizostavlja mogućnost pogrešnog proračuna.

Sunet nas podučava kako je najtačnije odrediti početak i kraj islamskog mjeseca (po mjesecu), pa kaže Poslanik, s.a.v.s.: *«Postite kada vidite mlađak i prekinite kad ga vidite!»* (Bilježi Buhari). I još je sahih hadisa koji govore o prethodno navedenom. Ukoliko, viđenje mlađaka, nije vidljivo u jednoj zemlji, onda se prihvata viđenje istog, u zemlji u kojoj je ista noć kao i u navedenoj, i to je stav oko kojeg se ulema ne spori. U doba Poslanika, s.a.v.s, također, je bilo poznavalaca nauke o svemiru, ali i pored toga je navedeno da se određivanje početka mjeseca utvrđuje po viđenju mlađaka, i to za početak utvrđivanje početka je dovoljno potvrđivanje jednog čovjeka, dok za kraj mjeseca su potrebna dva čovjeka. Postiti na osnovu vaktije dovodi do mogućnosti da se započne sa postom dan prije nego i nastupi mjesec ramazan, što je zabranjeno, jel post dan

prije ramazana je zabranjen, i to sjetimo se kad sam spomenuo da se treba odvojiti obavezno od neobaveznog, pa dobrovoljni post spojiti sa obaveznim nije od suneta. Isto tako, može se desiti i da mlađak pokaže kraj mjeseca, a po vaktiji on traje još jedan dan, pa i tada je, također, zabranjeno postiti, jer je to prvi dan bajrama, i zabranjeno je tada da se posti. Godine 1993., muslimani Bosne su počeli sa postom dan poslije stvarnog početka mjeseca ramazana, i postili prvi dan bajrama, što je zabranjeno.

VJERA JE SAVJET SELAM

- Pozdrav u islamu se iskazuje riječima «es-selamu-alejkum», ili «selamun-alejkum», ili «selam». Pozdrave tipa «allahimanet», «sabahajrullah», i sl., Allah, dž.š., nam je zamjenio boljim pozdravom, i to pozdravom stanovnika dženeta, pa kaže:» **Molitva njihova bit će u njima, «Hvaljen nek si Allahu!», pozdrav njihov «Mir vama!», a njihova posljednja molitva «Tebe Allaha, Gospodara svjetova hvalimo».**»(Junus, 10)

KOGA BIRATI ZA PRIJATELJA?

Allahov Poslanik, s.a.v.s., je rekao:”*Ne druži se osim sa mu’minom, i ne ugosti (neka kod tebe ne jede) osim bogobojazne*”. (Bilježe Ebu Davud i Ahmed, sa dobrim senedom) Na vjerniku je da za druga bira vjernika. Vjernik, ako pogriješi, upozori te na grešku, ako kreneš ka grijehu, također, te upozori, uvijek te savjetuje na dobro, i pomagač ti je na putu ka dženetu. Onaj koji s tobom prijateljuje radi neke koristi, ili radi tvog imetka, ili radi zajedničkog činjenja razvrata, zbog koga ćeš propasti na Sudnjem

danu, to nije tvoj prijatelj, on ti ne želi dobro ni na dunjaluku, ni na ahiretu. Allah, dž.š., kaže:»**Toga dana će oni koji su jedni drugima prijatelji bili, postati neprijatelji ,samo takvi neće biti oni koji su se Allaha bojali i grijeha klonili.**»(Zuhruf, 67)

POSLUŠNOST I PONIZNOST PREMA RODITELJIMA

Islam nas obavezuje da budemo ponizni, poslušni i plemeniti prema roditeljima, a zabranjuje nam neposlušnost prema istima, i činjenje istog je veliki grijeh. Allah, dž.š., kaže:»**Gospodar tvoj zapovjeda da se Njemu klanjamo i da roditeljima dobročinstvo činite. Kad jedno od njih dvoje, ili oboje, kod tebe starost dožive, ne reci im ni <uh> i ne podvikni na njih, i obraćaj im se riječima poštovanja punim. Budi prema njima pažljiv i ponizan i reci:»Gospodaru moj, smiluj im se, oni su mene, kad sam bio dijete, njegovali**».(al - Isra, 23-24)

PJESMA

Allah, dž.š., kaže:»**Ima ljudi koji kupuju priče za razonodu, da bi ne znajući koliki je to grijeh, s Allahova puta odvrćali i da bi ga predmetom za ismijavanje uzimali. Njih čeka sramna kazna.**»(Lukman, 6)

Navode se, u tefsiru Ibn Kesira, riječi Ibn Mesuda, r.a., a vezane za navedeni ajet: » To je pjesma, tako mi Allaha uz koga drugog boga nema,» ponovivši tri puta. Veliki broj mufesira je na tom stanovištu, jer slušanje pjesme udaljava od Kur'ana. Također, se navodi da je ibn Mesud, r.a., rekao da pjesma povećava (podstiče) licemjerje, kao što voda podstiče rast bilja.

Većina pjesama govori o ženi, njenom opisu, o čežnji prema njoj, o njenim prevarama, pa čak i o razvratnim djelima, pa samim slušanjem takvih sadržaja, čovjeku se umanjuje stid, a nerijetko slušaoci takvih pjesama, tokom slušanja istih, počnu tresti glavama, ramenima, udarati nogama od pod, pa još ako u njihovom društvu bude i drugog pola, zaplesu sa istima, a često sa takvih skupova čuje se vriska, razvratne riječi, a to sve zbog ludila koje je pjesma izazvala u njihovim glavama. Islam je čist i daleko od gore navedenog.

MUZIKA

Bilježi Buhari od Ebu Malika El-Eš'arije, r.a., da je čuo Allahovog Poslanika, s.a.v.s, da kaže: *«Bit će iz moga ummeta ljudi koji će ohalaljavati blud, svilu, vino i muzičke instrumente.»* Bilježi ibn Ebu ed Dunja od Ebu Hurejre, r. a., da je rekao: *«Rekao je Allahov Poslanik, s.a.v.s.: «Pred kraj svijeta, bit će pretvoreni neki ljudi u majmune i svinje.»*, pa rekoše, *«Neće li svjedočiti da nema boga sem Allaha i da je Muhammed, s.a.v.s., Allahov Poslanik?»* Odgovorio je: *«Da, hoće, i klanjat će i postit će i Hadždž će obavljati.»* Upitaše: *«Pa šta će raditi?»* Rekao je, s.a.v.s.: *«Upotrebljavat će muzičke instrumente, defove i imat će pjevačice, ostat će na tom zlu i zabavi dok ne budu pretvoreni u majmune i svinje.»* U islamu su dozvoljene pjesme poput ilahija i kasida, svadbenih pjesama, bajramskih pjesama, pjesama koje podstiču na hajrate i sl., koje ne sadržavaju razvratne riječi, ili riječi koje podstiču na razvrat, i to uz uvjet da nisu popraćene muzikom, i naravno da se ne slušaju u društvu muškaraca i žena. Žene trabaju paziti da njihov glas ne čuju oni koji ne smiju čuti isti. Ne treba pretjerivati sa slušanjem pjesama, jer su one za srce, kao što je sol za hranu, ako se pretjera, pokvari se.

ALKOHOL I DUHAN

Islam je zabranio konzumiranje opojnih pića, i obavjestio nas da će notorne pijanice biti proživljeni na Sudnjem danu kao obožavaoci kipova, i bit će napajani, u džehenemu, gnjnjem njegovih stanovnika. Upotreba alkohola vodi ka šteti kako tijela, tako i imetka, mnoge prordice su se raspale upravo zbog istog, a sve što vodi šteti, islam nam zabranjuje i upućuje nas da se udaljimo od istog. Neki od onih koji upotrebljavaju alkohol opravdavaju upotrebu istog pod izgovorom da je on lijek. Znajmo da Allah, dž.š., nije učinio lijek ovom umetu u onome što mu je zbaranio, i ovo potvrđuju sahih predaje Poslanika, s.a.v.s. Također, i duhan je štetnost, kako za tijelo, tako i za imetak. Kako čovjek pali cigaretu, tako pali i svoj novac, a niti će se zaštititi niti napojiti od istog. Poslanik, s.a.v.s, je rekao: *«Nema štete, niti nanošenja štete.»* (Hadis bilježe Ibn Madže i Darekutni sa dobrim senedom)

Trošenje novca na duhan je rasipanje imetka. A Allah, dž. š., kaže: **”Daj pravo bližnjem svome i siromahu, i putniku namjerniku, ali ne rasipaj mnogo, jer su rasipnici braća šejtanova, a šejtan je Gospodaru svome nezahvalan.»**(El- Isra, 26-27)

Također, Allah, dž. š., nas obavještava da je Poslanik, s.a.v.s, poslan da zabrani ružne stvari: **«Onima koji će slijediti Poslanika, Vjerovjesnika koji neće znati da čita ni da piše, kojeg oni kod sebe, u Tevratu i Indžilu zapisana nalaze, koji će od njih tražiti da čine dobra djela, a od odvratnih odvrćati ih, koji će im lijepe stvari dozvoliti, i od odvratnih djela odvrćati, koji će ih tereta i teškoća koje su oni imali osloboditi. Zato će oni, koji u njega budu vjerovali, koji ga budu podržavali i pomagali i svjetlo po njemu poslano slijedili - postići ono što budu željeli.**“ (El-A’raf, 157)

Pa svaki onaj, koji upotrebljava opojna pića, ili duhan, neka se iskreno zapita :»Da li su to lijepe ili ružne stvari ?«

KOCKA, HAZARADNE IGRE, KARTE...

Bilježi Muslim predaju u kojoj Poslanik, s.a.v.s, kaže: « *Ko bude dirao kocku, kao da je umazao svoje ruke mesom i krvlju svinje.*»Ovo se odnosi na igranje kockicom, a ulema kaže da je sličan propis i za igre poput <čovječe ne ljuti se>, <domino>, karte i sl. Također, i natjecanje u kojem se u zalog stavlja novac je od zabranjenih radnji. Od suparnika, u natjecanju, pobjednik uzima sav novac, ili da se gledaoci klade, za novac, na pobjedu jednog ili drugog takmičara, su zabranjene stvari. Davanje novca pobjedniku, od strane onog koji nije učestvovao u natjecanju, je dozvoljeno. Brate, sestro, pokoravaj se onome što Allah, dž.š., traži od tebe, makar to ljudi prezirali i ismijavali se tobom . Znaj da pokorne čeka džennet, čija je širina kao nebesa i zemlja, pripremljen za bogobojazne. A koliko su samo ismijavani poslanici i njihovi sljedbenici: "Griješnici se smiju onima koji vjeruju; kada pored njih prolaze, jedni drugima namiguju, a kada se porodicama svojim vraćaju, šale zbijajući vraćaju se, kada ih vide onda govore: **"Ovi su doista, zalutali"** - a oni nisu poslani da motre na njih. Danas će oni koji su vjerovali nevjernicima se podsmijavati, sa divana će gledati. Zar će nevjernici biti drugačije gledani? Zar će nevjernici biti drugačije kažnjeni nego prema onome kako su postupali?" (El-Mutaffifun, 29 - 36)

A šta čeka one koji se bore protiv Allahove vjere i ismijavaju njene pristalice dana koji će trajati 50 hiljada godina. . . Allah, dž.š., kaže: **"K Njemu se penju meleki i Džibril u danu koji pedeset hiljada godina traje, zato ti budi strpljiv ne jadikujući. Oni misle da se dogoditi neće, a Mi znamo da sigurno hoće. Onoga dana kad nebo bude kao talog od zejtina, a brdo kao vuna šarena, kada bližnji neće bližnjega ništa pitati, iako će jedni druge vidjeti. Nevjernik bi jedva dočekao da se od patnje toga dana iskupi sinovima svojim, i ženom svojom, i bratom svojim, i porodicom svojom koja ga štiti, i svima ostalima na zemlji, -**

❦40

samo da se izbavi. Nikada! Ona će buktinja sama biti koja će udove čupati, zvat će onoga ko je glavu okretao i izbjegavao i zgratao i skrivao. “ (El-Ma’arid, 4. - 18)

OBARANJE POGLEDA

Allah, dž.š., zapovijeda muškarcima da obaraju poglede od žena, i ženama da obaraju pogled od muškaraca., pa kaže: **“Reci vjernicima neka obore poglede svoje i neka vode brigu o stidnim mjestima svojim; to im je bolje, jer Allah uistinu, zna ono što oni rade. A reci vjericama neka obore poglede svoje i neka vode brigu o stidnim mjestima svojim; i neka ne dozvole da se od ukrasa njihovih vidi išta osim onoga što je ionako spoljašnje. I neka vela svoja spuste na grudi svoje; neka ukrase svoje ne pokazuju drugima, to mogu samo muževima svojim, ili očevima svojim ili očevima muževa svojih, ili sinovima svojim, ili sinovima muževa svojih, ili braći svojoj, ili sinovima braće svoje, ili sinovima sestara svojih, ili prijateljicama svojim, ili robinjama svojim, ili muškarcima kojima nisu potrebne žene, ili djeci koja još ne znaju koja su stidna mjesta žena; i neka ne udaraju nogama svojim da bi se čuo zveket nakita njihova koji pokrivaju. I svi se Allahu pokajte, o vjernici, da biste postigli ono sto želite”.** (En-Nur, 30 - 31)

POKRIVANJE ŽENE

Ženama se propisuje da pokriju svoja tijela propisanom odjećom, pa se kaže: **“O vjerovjesniče, reci ženama svojim, i kćerima svojim i ženama vjernika neka spuste haljine svoje niza se. Tako će se najlakše prepoznati, pa neće napastovane biti. A Allah prašta i Samilostan je.»** (Ahzab, 59)

ŽENIDBA

Muškarac pri odabiru žene za svoju buduću suprugu treba da bira ženu privrženenu Allahovoj vjeri. Isto tako, žena kada bira muža, bira vjernika, pokornog Allahu, dž.š., onog koji poznaje Allahove granice i ne prelazi ih.

OBAVEZE

Žena treba da je pokorna svome mužu, da čuva njegovu čast i imetak, njegovu djecu, da njegove tajne ne govori drugima, da u kuću ne uvodi onoga koga on ne želi. Kada ju muž pogleda, ona ga razveseli, a kada joj šta naredi, ona to izvrši, i kada ju pozove u postelju, ona ga ne odbija. Treba da bude brižna u izvršavanju Allahovih, dž.š., naređenja. Da ne odlaže odjeću van kuće.

Poslanik, s.a.v.s., je rekao: *«Da sam ikome naredio da učini sedždu mimo Allahu, naredio bih ženi da ju učini svom mužu, zbog veličine njegova prava nad njom.»* (Hadis bilježe Tirmizi, Ibn Madže, Nesai, Ibn Hiban, šejh Albani ga ocjenjuje ispravnim)

Muž treba da se na najljepši način ophodi prema svojoj ženi, da iz svog imetka draga srca troši na nju, onoliko koliko mu prilike omogućuju. Poslanik, s.a.v.s., je rekao: *«Tvoja žena ima kod tebe prava.»* (Bilježi Buhari) On je ljubomorno čuva i ljubomoran je zbog nje. Poslanik, s.a.v.s., obavještava: *«Neće ući u dženet onaj koji nije ljubomoran prema svojoj ženi.»* (Hadis bilježi Ebu Davud, a hadis je hasen ligajrihi na osnovu hadisa kojeg bilježe Ahmed, Nesai, Hakim i Bejheki u kome Poslanik s.a.v.s. kaže: *«Trojici je Allah, tabareke ve teala, zabranio džennet: notornom pijanici, neposlušnom roditeljima i čovjeku koji nije ljubomoran prema svojoj ženi»*).

Obaveza muža je da ju podučava vjeri, da ju pristojno odjeva, da ju hrani halal hranom. Ne smije joj nepravdu činiti, jer žalba žene na muža se diže iznad sedam nebesa, kako Kur'an kaže:»**Allah je čuo riječi one koja se s tobom o mužu rapravljala i Allahu se jadala, a Allah čuje razgovor vaš međusobni, jer Allah u istinu, sve čuje i sve vidi.**»(Mudžadele, 1)

Ovdje bih upozorio da sjedenje muškaraca sa stranim ženama nije ispravno, ako te tvoja žena ne vidi, pa znaj, Allah, dž.š., iznad sedam nebesa te vidi, pa čuvaj svoju blagodat koju ti je Allah podario, svoju ženu, ona koja te čeka u kući i koja čuva tvoju kuću i djecu, i pazi da te ne stigne Allahova srdžba. I na kraju, Allah, dž.š., kaže: **«Muškarci vode brigu o ženama zato što je Allah dao prednost jednima nad drugima i zato što oni troše imetke svoje. Zbog toga su čestite žene poslušne i za vrijeme muževljeva odsustva vode brigu o onome o čemu treba da brigu vode, jer i Allah njih štiti. A one čijih se neposlušnosti pribojavate, vi posavjetujte, a onda se od njih u postelji rastavite, pa ih i udarite; kad vam postanu poslušne, onda im zulum ne činite! - Allah je zaista, Uzvišen i Veliki.»**(En-Nisa, 34)

TO SU ALLAHOVI PROPISI, PA IH NE PREKORAČUJTE

Svjedoci smo prekoračivanja granica Allahovih propisa na mnogim poljima, a ja ću ovdje pisati o propisima braka, greškama i ispravnom stupanju u isti.

-Kada Allah, dž.š., govori o ženidbi i razvodu, kaže:”. . . **Ne igrajte se Allahovim propisima.** . . “ (El-Bekare, 231) Također, u suri el-Bekare, 229. Ajet, kaže: “. . . **To su Allahovi propisi, pa ih ne prekoračujte! A oni koji Allahove propise prekoračuju, nepravedni su.** “ Ne smatra se pogrešnim, kod mnogih, da mladić upozna djevojku, druže se, vrijeme provode osamljujući se, otpočinu

život oženjenih i udatih, ovo sve uz poznavanje ili ne njihovih roditelja, i ako htjednu na kraju, taj život oliče BRAKOM. Mase su ovakve veze i odnose učinili normalnim, svakodnevnim pojavama. Subhanallah, potpuno suprotno propisima islama, islam nas ne uči, i ne zna za ovakav način života. Ponekad porodica mlade nije za brak njihove kćerke sa tim i tim, ali ona se ne obazire na roditeljsko odbijanje, nego napusti kuću i nastavi život sa njenim poznanikom, s kojim ju je šejtan spojio, i ne rijetko, vjenčaju se pred hodžom koji i ne pita za staratelja djevojke, da li uopće postoji, taj isti hodža ne poznaje Allahove propise, jer da poznaje ne bi pristao i odobrio takav način ženidbe.

Ovo je svakodnevnic, žalosno. A Allah, dž.š., kaže: «Ne igrajte se Allahovim propisima!» Pitam vas, da li postoji razlika između gore navedenog braka i zinaluka ili braka na određeno vrijeme, koje nam je vjerom zabranjeno. Od ciljeva šerijata je i čuvanje časti, obraza. Samo vjenčanje ima svoje šartove, ruknove, kako bi bilo ispravno i valjano. Jedan rukn, šart, je staratelj i brak bez staratelja ubraja se u bezvrijedne brakove koje nam brani Resul, s.a.v.s..

VELIJJ (STARATELJ)

- rukn od ruknova vjenčanja.

a) Prenosi Ebu Musa El Eš'ari, r. a., da je Resul, s.a.v.s., rekao: *"Nema braka bez staratelja."* (Bilježe sakupljači Sunena, hadis je sahih)

b) Aiša, r.a., kaže: *"Rekao je Allahov Poslanik, s.a.v.s. : "Žena koja se uda bez dozvole staratelja brak joj je ništavan, brak joj je ništavan, brak joj je ništavan."* (Bilježe Ahmed, Ebu Davud, Tirmizi, Ibn Madže) Kurtubi kaže da je sahih. Ibn el Munzir, govoreći o navedenom hadisu, kaže: «Nije poznato odstupanje nijednog ashaba od ovoga.»

c) Od Ebu Hurejre, r.a., se prenosi : *"Rekao je Allahov Poslanik, s.a.v.s.: "Ženu ne udaje žena, niti žena udaje samu sebe, bludnica*

je ona koja udaje samu sebe. “(Ibn Madže, hasen sened) “. . . ne zabranjujte im da se udaju. . . “ (El-Bekare, 232)

Buharija bilježi od Hasana, r.a., da je rekao: ”Pričao mi je Ma’kal Ibn Jesar da je ovaj ajet objavljen zbog njegovog slučaja, pa je nastavio:»Udao sam sestru za čovjeka koji ju je pustio, i kad je istekao period pričeke, došao je da ju ponovo prosi, pa sam rekao:”Udala se za tebe, bila ti supruga, plemenito ti služila, zatim si je pustio, pa si došao da ju prosiš. Tako mi Allaha neću je za tebe udati nikada!», a bio je čovjek kome se nije imalo šta prigovoriti, a i sestra je željela povratak njemu. Tim povodom Allah, dž.š., je objavio **”I ne spriječavajte ih pri udaji”**, pa sam rekao:”Šta da uradim?!”

Kaže Hafiz Ibn Hadžer u Feth el Bari: ”Ovo je najjasniji dokaz da je uloga velija (staratelja) krupna, i da nije tako ne bi se, dž.š. , obraćao onima koji sprječavaju udaju pustenih žena za svoje bivše muževe. I da može žena udati samu sebe, ne bi bilo potrebe za velijom, niti bi isti mogao da joj zabrani udaju. «Ovdje bih posebno naglasio svima onima koji uzimaju mišljenje hanefijskog mezheba da raspuštenica ili udovica udaje samu sebe i da joj nije potreban staratelj, da dobro pogledaju ovaj dokaz koji jasno ukazuje na grešku i pogubnost sklapanja braka na takav način.

KO MOŽE BITI VELIJJ?

Uslovi za velijja su da je pametan, musliman i muškarac. Većina uleme je stanovišta da starateljstvo pripada uzlaznoj lozi, a ne bočnom srodstvu. Po redosljedu na prvom mjestu je otac, zatim djed, pa bliži i bliži, kao brat po oba roditelja, zatim brat samo po ocu, zatim njihovi sinovi, ako nema njih, onda amidža od istog oca i majke, iza toga amidža od istog oca, zatim njihovi sinovi. Ako djevojka nema nikoga od navedenih, starateljstvo prelazi sucu koji sudi po Allahovom, dž.š., zakonu, a ako nema takvog, staratelj je

alim koji ima autoritet u tom mjestu. Starateljstvo ne može preuzeti dalji, ukoliko je bliži prisutan, npr. ne može uzeti starateljstvo brat ako postoji otac, ako se to desi, nije valjan brak. Starateljstvo kafira nije ispravno. Ukoliko je bliži kafir, onda se uzima sljedeći po redosljedu koji ispunjava uslove staratelja (musliman, pametan i muškarac). Nakon saznanja o gore navedenom, niko nema pravo da postupa suprotno,» **To su Allahovi propisi, pa ih ne prekoračujte! A oni koji Allahove propise prekoračuju, nepravedni su.**“ (El-Bekara, 229)

Također, potrebno je da činu vjenčanja prisustvuju svjedoci, najmanje dvojica. Čin treba da bude javan, jer islam ne poznaje tajni brak. Pri samom činu određuje se i mehr (vjenčani dar), koji je mustehab da bude umjeren.

PUŠTANJE BRADE

Od ibn Omera, r.a., se prenosi, da je Poslanik, s.a.v.s., rekao :”*Puštajte brade i kratite brkove!*» (Bilježi Muslim) Pravilo je u usul fikhu, da ono što je naredba, ulazi u obavezu, i onaj ko ostavlja istu, čini grijeh. Pod «kraćenjem brkova» misli se na kraćenje kako ne bi prešli bijelu crtu iznad gornje usne, a kad se kaže «puštajte brade», od nje se ne smije ništa sjeći, i ovo je stav četverice imama. Brada se njeguje i češlja, tako da zajedno sa kosom, uljepšava vanjštinu vjernika.

TETOVAŽA I ČUPANJE OBRVA

Poslanik, s.a.v.s, je rekao: “*Prokleo je Allah onoga koji tetovira i onog koji se tetovira, onu koja čupa obrve i onu kojoj se čupaju obrve.*»(Buhari i Muslim)

Žene koje čupaju obrve ili drugima čupaju, neka se dobro preispitaju nakon ovog hadisa, i neka znaju da je ovo velika prijetnja da mogu izaći iz okvira Allahove milosti, što i znači Allahovo prokletstvo. Ovdje bih spomenuo i šminkanje i uljepšavanje žene van kuće, pojava koja je mnogo proširena, a nije dozvoljena ženi van kuće.

RUKOVANJE SA STRANKINJOM

Poslanik, s.a.v.s., je zabranio rukovanje sa ženama, strankinjama, (one koje im nisu zabranjene da ih žene), pa kaže:» *Da se probodete silom od željeza, bolje vam je nego da dotaknete ženu koja vam nije halal.*»(Taberani, sahih sened) Nije zabilježeno da se Poslanik, s.a.v.s, ikada rukovao sa strankinjom.

TELEVIZIJA

Ako se istom može okoristiti, kako vjerski tako i naučno, onda je gledanje iste od koristi i valjano je, a ukoliko se gledajući istu udaljavamo od Allahove vjere, gledamo razvrat, nemoral i sl.,i ako se gubi dragocjeno vrijeme, onda korištenje iste nije valjano, i vjernik nema potrebe za istom. I neka vjernik zna, da spavanje je bolje od gubljenja vremena čineći nepokornost Allahu, dž.š.. Na kraju bih naveo ajet, u kojem Allah, dž. š., kaže: **”Vi ste narod najbolji koji se ikada pojavio; tražite da se čine dobra djela, a od nevaljalih odvrćate, i u Allaha vjerujete. A kad bi sljedbenici knjige ispravno vjerovali, bilo bi bolje za njih; ima ih i pravih vjernika, ali, većinom su nevjernici”.** (Al - Imran, 110)

Nećemo biti od najboljeg ummeta osim uz uvjete nabrojane u spomenutom ajetu.

-U odsutnosti šerijata u zemljama gdje žive muslimani, na imamima je ogromna zadaća, i to naređivanje dobra, a zabranjivanje zla i sprječavanje nereda na zemlji. Imami treba da odgajaju mase muslimana, prije svega svojim lijepim primjerom, a potom i predavanjima iz akaida, fikha, sire (životopisa) našeg Poslanika, s.a.v.s., ahlaka, rekaika (odgoja) i sl., da podučavaju izvornom islamu, onako kako je nas podučavao naš Poslanik, s.a.v.s., i ničijeg prijekora ne treba da se boje. Na vama je da se lijepo ophodite i naravno da budete bogobojazni.

Imam ne smije sebi dozvoliti gubljenje vremena i druženje sa ljudima u zabludi, niti one sa nemoralnim ponašanjem, jer imam je uzor, pa neka ne bude uzor u lošem. Također, njegova žena treba da bude uzor drugima u dobrom, a nikako u lošem, kako se druge žene ne bi ugledale na nju, i rekle «kako hodžina žena može tako, možemo i mi». Često čujemo žene koje nisu ispunile Allahovu obavezu pokrivanja, da su za uzor uzele upravo hodžine žene koje ih ne bodre u slijeđenju Allahovih propisa, jer iste nisu prihvatile navedene.

Ne zamislivo je da imam skida bradu, a znamo o zabranjenosti skidanja iste, da koristi duhan, sluša muziku, druži se sa ženama strankinjama, ili da čini bilo šta što upućuje na nemoral, jer imam je da se slijedi, pa nek se slijedi u dobru, a nikako u lošem. Imami su ljudi kojima je povjerena vjera ljudi. S toga moraju biti od najiskrenijih vjernika. Ako imam bude od razvratnih i od ljudi slabog imana, tada nam je utroba zemlje bolja od njene površine.

Imam mora govoriti istinu i ne bojati se ničijeg prijekora na Allahovom putu. Ako učenici prešute istinu iz straha i ne objasne istu, pa kako će do ljudi stići istina. Od učenosti čovjeka je da kaže za ono što ne zna »Ne znam«, a da odgovore i fetve izdaje bez znanja je velika nesreća i vodi i njega i njih u grijeh, a ne daj Bože na kraju i u vatru. Ako imam osjeti da njegovo stečeno znanje nije dovoljno, dužnost mu je tragati za istim, jer mu je uloga, u širenju i pozivanju u Allahovu vjeru sa dokazima, nezaobilazna. O imami, znajte da vam je uloga zaista teška, veliko breme nosite na svojim

leđima, pa gledajte kako ćete to breme prenijeti.

Znajmo da naša vjera i njeni propisi obuhvataju cjelokupan ljudski život. Kako nas upućuje na namaz, post, hadž, na razne dobrote, isto tako nas upućuje i na ostavljanje lošeg, na odgovaranje za loše. Allah, dž.š., kaže: **”O Davude, Mi smo te namjesnikom na zemlji učinili, zato sudi ljudima po pravdi i ne povodi se za strašću da te ne odvede s Allahova puta; one koji skreću s Allahova puta čeka teška patnja na onom svijetu, zato što su zaboravljali na dan u kome će se račun polagati.”** (Sad, 26)

RIJEČ IMAMIMA

Također, dužnost je stati pred silnika i reći mu “stani kod svoje granice”, makar on bio vladar. Kaže, dž.š, Musau, a.s. :**”Idi faraonu, jer je u zlu svaku mjeru prevršio!”** (Taha, 24)

Prenosi se od Ebu Bekra, r.a., da kaže: ”Čuo sam Allahova Poslanika, s.a.v.s., gdje kaže: *”Uistinu kada ljudi vide silnika, a ne uzmu ga za ruku (ne spriječe ga u nasilju), bojati je se da ih ne snađe Allahova kazna.* “ (Bilježi Ebu Davud, Tirmizi, Nesai, hadis je sahih)

-Ljudi se nadmeću u ukrašavanju džamije i dizanju minareta, gomilanju skupih tepiha, pravljenju minbera u sjaju, no sve te stvari su muslimanima strane i ne nalazimo ih kod Poslanika, s.a.v.s.. Ono što je zaokupljalo Poslanika, s.a.v.s., bilo je odgajanje muslimana i pripremanje da ponesu ovu vjeru i za nju se bore, dok sva vjera ne bude Allahu, dž.š.

-Imam je osoba koja poznaje najviše Kur’ana i ne bi trebao stalno svoditi namaz na kratke sure. Allah, dž.š., kaže:**”Poslanik je rekao:”Gospodaru moj, narod moj ovaj Kur’an izbjegava!”** (El- Furkan, 30)

I također, namaz treba da obavlja onako kako ga je obavljao

Poslanik, s.a.v.s. U ratno vrijeme, imam treba da bude mudžahid, borac, jer u prvim redovima džihada su, po pravilu učeni i imami. Divan li nam je uzor naš Poslanik, s.a.v.s, bio je i predvodnik u bitkama.

-Imamovo je da se pokorava Allahu, dž.š., i Poslaniku, s.a.v.s., i da od toga ništa ne taji, kako bi dobio zemaljske koristi, jer tako su činili oni kojima je data knjiga prije nas. Allah, dž.š., o takvima kaže: **"Sljedbenici knjige, zašto istinu neistinom zamračujete i svjesno istinu krijete?"**(Al - Imran, 71)

Ne priliči imamu da jede imetak koji je zaradio nudeći ljudima nešto što nije od vjere pod izgovorom da je od vjere, pa tako čini hatme koje naplaćuje, mevlude, sedmine, četeresnice, tevhide, jasine, piše hamajlije, zapise, a od svega spomenutog islam je čist. Zadaća imama je da, u zemlji u kojoj ne vlada šerijat, sporove među muslimanima rješava, po Allahovoj knjizi.

Allah, dž.š., kaže: **«Zar ne vidiš one koji tvrde da vjeruju u ono što se objavljuje tebi i u ono što je objavljeno prije tebe, pa ipak žele da im se pred šejtanom sudi, a naređeno im je da ne vjeruju u njega, a šejtan želi da ih u veliku zabludu navede. »**(En-Nisa, 60)

U ovom novom izdanju, nakon 20 godina, uputio bih i par riječi braći, jer shvatanja pojedinih su otišla daleko od onoga kako nas je podučavao naš Poslanik, s.a.v.s., i nadam se da će ovo prihvatiti bratski, jer ponavljam vjera je savjet. Nakon riječi braći, objavit ću intervju koji sam obavio sa jednim islamskim časopisom, potom otvorenim pismom braći i završit ću sa dva pitanja, koja se tiču današnjice, na koje sam odgovorio, a to zbog njihove važnosti. Pomoć i uspjeh su od Allaha, dž.š..

RIJEČ BRAĆI KORAK NAPRIJED, DVA UNAZAD

Zahvala pripada Allahu, dželle šanuhu, i neka je salavat na Njegovog miljenika Muhameda, sallallahu alejhi ve sellem. Zaista jedna od najvećih smutnji u današnjem dobu jeste ukidanje

islamskog hilafeta, a samim tim i ukidanje islamskog zakona (Šerijata).

Zamislite stado bez pastira, a u isto vrijeme vukovi vrebaju sa svih strana. Mnogi dobri ljudi, koji su istinski ljubomorni prema svojoj vjeri su, ili pojedinačno, ili u grupama, svako shodno svojoj mogućnosti, krenuli da spase sebe i ummet od te smutnje (fitne) i da povrate hilafet. Parolu “povrat hilafeta” stavili su ispred sebe kao glavni cilj. Počeli su odmah nakon pada hilafeta, 1924. godine.

Međutim, niti ima pobjede, niti uspjeha. Razlog neuspjeha je u njima samima. Allah, dželle šanuhu, je obećao, a Njegovo obećanje je istina, kazavši u suri Er-Rum, 47.ajet:

وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ

“a dužnost Nam je bila vjernike pomoći.”

Tako da čovjek kad ne dobije pomoć nakon uloženog truda, nek’ razlog traži u samom sebi i nek’ se zapita: “Da li sam zaista slijedio Šerijat kako treba, ili da li sam uistinu bio iskren?”

Kad napravimo jedan korak naprijed, vratimo se dva unazad, zašto? Nećemo sami sebe zavaravati, nego ćemo staviti stvarni razlog na sto, staviti ruku na ranu, tamo gdje uistinu boli, i analizirati naše greške kao pametni ljudi. Mnogi misle da su baš oni radnici za islam, ali ustvari oni su zapreka napretku islama, čak ga vode ka dekadenci.

Nije mi namjera iznositi puke kritike, nego pomoći u otklanjanju

pogreški. Pokušat ću u kratkim crtama objasniti neke greške i zapreke u radu na Allahovom putu. 1. Pogrešno ili nedovoljno shvatanje Poslanikove životne biografije (sire), kao i biografije njegovih ashaba.

Ako se osvrnemo na život Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i njegovih ashaba, vidjet ćemo da su prošli kroz različite etape.

Zapazit ćemo doba kad su bili slabi, doba kad su tajno pozivali u islam, doba kad su bili tlačeni, protjerani, doba kad su htjeli da se bore, pa im je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao da još nema naredbe za borbu, pa poslije toga doba hidžre, kad su napustili rodnu grudu, rodbinu, imetak, i to sve zbog islama, pa poslije toga doba gradnje islamske države, pa doba borbi, pa osvajanja, i itd.

Radnik, daija na Allahovom putu, koji ne poznaje etape kroz koje su prolazili Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, i ashabi, napraviti će promašaj i dosta grešaka u svome radu za islam.

Naprotiv, ako želi uspjeh u svome radu, treba dobro procijeniti u kojoj fazi se nalazi njegova da'va i njegov rad za islam, te da ih uporedi sa fazama Poslanikovog poziva, i da uzme pouke i poruke.

Činjenica je da ne možemo fazu u kojoj su muslimani, u doba Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, bili u snazi, uzeti kao vodilju za današnju fazu slabosti islamskog ummeta, ili obrnuto.

Analizirajući siru, vidjet ćemo da put da've i rada na Allahovom putu nije udoban, niti ravan, nego je krivudav, težak i pun raznih iskušenja. Sjetimo se nakon koliko godina je Allah, dželle šanuhu, počastio Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, pobjedom, koliko je truda uložio, kroz koliko je poteškoća prošao, a on je Njegov miljenik? Šta onda očekujemo mi, obični smrtnici.

Onaj ko nije naučio da je ovaj put prekriven poteškoćama, i da na njemu treba dosta strpljenja, neće moći nastaviti dalje kada naiđe na neku od tih poteškoća, ali kada uporedi svoje sa stanjem kroz koje je prošao Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, i ashabi, to će mu dati snagu i smiraj, koji će mu pomoći da nastavi tim putem, jer to je Allahov zakon koji važi za sva Njegova stvorenja.

Kada vidi da dugo vremena čini da'vu, a nema mnogo pristalica, neće se razočarati i odustati, nego će se podsjetiti da su i Muhamed, sallallahu alejhi ve sellem, a i drugi poslanici bili ustrajni u da'vi iako nisu u početku, a neki ni na kraju, imali veliki broj pristalica. Nakon gore navedenog znat će vrijednost poznavanja sire, u njoj će naći mnogo odgovora i rješenja na putu da've na Allahovom putu.

2. Nepoznavanje i nepoštivanje etičkih kodeksa u komunikaciji sa neistomišljenicima.

Razmimoilaženje među učenjacima, daijama, učenicima u raznim šerijatskim pitanjima ili metodama, programima same da've i sl., prisutno je u svim generacijama i svim historijskim etapama islamskog ummeta, to je nešto što se nužno mora desiti, jer Allah, dželle šanuhu, je stvorio ljude različite pameti, različitih mogućnosti u poimanju i razumijevanju stvari i pojava.

Neki mudraci su kazali: "Allah, dželle šanuhu, je dodijelio opskrbu svakom čovjeku, a oni njome nisu zadovoljni, i dao je svakom od njih razum (pamet), no svaki od njih vjeruje da je najpametniji".

Ako budemo razumjeli da je razmimoilaženje konstanta, koja datira još od vremena prvih generacija muslimana, nećemo zbog toga klonuti duhom, niti ćemo imati loš odnos prema onima koji nisu našeg mišljenja. Vratit ćemo se na praksu Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i ashaba i vidjeti kako su se oni ophodili prema neistomišljenicima.

Treba znati da u islamu ima nekih pitanja i shvatanja koja ne smiju biti razlog našeg međusobnog udaljavanja, naprotiv, prihvatit ćemo svakog onakvim kakav je.

U našem životu držimo se kodeksa koji glasi "radimo zajedno na onome u čemu smo saglasni, a opravdavamo jedni druge u onome što nam je različito", kao i kodeksa "prihvatimo savjet bez obzira od koga i na koji način nam je upućen, a savjetujmo druge na najbolji mogući način".

U razilaženju ne smije biti omalovažavanja, jer to samo

pogoršava situaciju, šejtan u tome vidi svoju priliku, počne se širiti krug protivnika, dolazi do nemilih situacija, naravno neprimjerno ponašanje je tada neizostavno, štaviše, sve to može prerasti u sukob i sl.

Ne smije se desiti da zbog nesuglasica ne nazivamo selam jedni drugima, ili se jedni drugima ne odazivamo na poziv, ili se zbog toga gledamo preko očiju, ogovaramo jedni druge ili javno omalovažavamo ili sramotimo one koji ne misle kao mi. To su sve posljedice pogrešnog rada na Allahovom putu. Braćo, mi moramo čuvati naše bratstvo i pravo muslimana, bez obzira bili jedinstveni u nekom pitanju ili ne, onako kako nas je učio naš Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem.

3. Nepoznavanje mentaliteta i specifičnosti naroda koje pozivamo u Allahovu vjeru. Svaki narod ima svoje običaje, tradiciju, brige, probleme, vrline, mahane, pa daija ili radnik na Allahovom putu neće postići uspjeh sve dok ne bude znao sve o narodu, kojeg poziva Allahovoj vjeri. Tek nakon što se daija detaljno upozna sa običajima i kulturom nekog naroda, znat će koji metod da've će primijeniti u datom trenutku, i može se nadati bilo kakvom uspjehu, jer je to najkraći put njihovih srca. I obrnuto, ko ne bude vodio računa o ovom važnom elementu, naići će na neuspjeh, pa čak i kontra efekat.

4. Davanje prednosti manje bitnom nad onim što je važnije i prioritenije. Čudno je kad daija daje prednost sitnicama, a u isto vrijeme zapostavlja važne stvari, insistira na prakticiranju pohvalnih (mustehab) stvari u islamu, a zanemaruje nešto što je stroga vjerska dužnost. Zaboravio je podučiti ljude tevhidu (Božijoj jednoći), kako da očiste svoja srca od mnogih grijeha i zabluda, pa naravno, slabo podučeni čim naiđu na neku poteškoću u vjeri, ili neku smutnju ili neki pritisak, napuštaju sve, i to upravo iz razloga što nemaju jako ubjeđenje, koje je razlog čvrstoće na Allahovom putu.

Ako daija želi uspjeti u pozivu, njegov prioritetni zadatak mora biti podučavanje ljudi tevhidu (Božijoj jednoći, jednostiji), njihovo upoznavanje sa Božijom veličinom i uzvišenošću, te sa Njegovim

neprikosnovenim pravom na obožavanje, upozoriti ih na tešku patnju koju je Allah, dželle šanuhu, pripremio za Svoje nepokorne robove, a sa druge strane da je pripremio i nagrade za svoje iskrene i pokorne robove, zatim podučiti ih stubovima islama, važnosti prakticiranja islamskih propisa, pojasniti im razliku između malih i velikih (teških) grijeha i kako se udaljiti od njih. Ashabi su govorili: “Naučili smo šta je to iman. Potom smo naučili Kur'an, koji nam je povećao iman”. Divno je rekla Aiša, radijallahu anha: “Prvo što je objavljeno iz Kur'ana bio je govor o Džennetu i Džehennemu.

Kad su ljudi počeli prihvatati islam, počela je objava o dozvoljenim i zabranjenim stvarima. Da je objava počela riječima: ‘Nemojte piti’, ljudi bi rekli: ‘Nećemo ostaviti piće nikada’, isto tako da je objava počela sa riječima: ‘Nemojte blud činiti’, ljudi bi rekli: ‘Nećemo nikad napustiti blud’.”

5. Pogrešno je ljude vezivati za određenu personu, umjesto da ih se veže za islamske principe. Ljudi će biti i nestati, a islam i njegovi principi i pravila su trajni. Upravo zbog nerazumijevanja ovog važnog aksioma, vidimo da nakon smrti nekih istaknutih islamskih ličnosti (daija), njihovi sljedbenici napuštaju ono u šta su ih oni pozivali, napuštaju njihovu davu i njihov put. Kur'an je ovakvu praksu osudio, uputivši žestok ukor onima koji su, nakon Poslanikove smrti, napustili islam. Naime, u 144-om ajetu sure Ali 'Imran, se kaže:

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ
وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ

«Muhamed je samo poslanik, a i prije njega je bilo poslanika. Ako bi on umro ili ubijen bio, zar bi ste se stopama svojim vratili? Onaj ko se stopama svojim vrati neće Allahu nimalo nauditi, a Allah će zahvalne sigurno nagraditi».

Daija poziva ljude u slijedenje Allahove upute i Vjerozakona, primjenu islamskih principa, a ne veže ih slijepo za učenjake, jer oni su ti koji samo prenose i dostavljaju islamsku poslanicu.

6.Žurba. Islamski učenjaci kažu: “Ko bude požurivao sa

rezultatima svoga rada, ostat će uskraćen za te rezultate.” Žurba, na koju ovdje mislimo, može poprimiti više oblika:

a) Da bi brže došao do šerijatski legitimnog cilja, daija se koristi sredstvima i metodama koje islam zabranjuje. Naravno, to ga neće odvesti do cilja.

b) Da bi dao što veći i što brži doprinos islamu, daija nastoji okupiti oko sebe što veći broj pristalica, bez obzira na njihova shvatanja ili razumijevanja islama, pa čak i one čija se shvatanja ne mogu niukom slučaju pomiriti sa islamskim učenjem, a nerijetko su takve osobe i nemuslimani. Ovako ustrojenu skupinu prije bi mogli nazvati političkom organizacijom ili partijom, nego ozbiljnom islamskom organizacijom.

Ako se vratimo na praksu Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, vidjet ćemo da je njegova daʿwa bila ispravno razumijevanje islama, i prihvatanjem te daʿve ljudi su postajali pravi muslimani i njegovi iskreni sljedbenici. Naš cilj je kvalitet, prije kvantiteta. Kvantitet nije sporan, ali on ne smije biti nauštrb kvaliteta.

c) Požurivanje sa prevođenjem islamske literature od strane nekompetentnih i nestručnih lica, čije poznavanje arapskog jezika i stručnih izraza je nedovoljno da bi se prihvatili ovog ozbiljnog zadatka. Njihovi prevodi obiluju katastrofalnim greškama, a nije rijedak slučaj da prevedeno štivo u potpunosti odstupa od smisla i slova originalnog teksta. Time se samo plaća danak požurivanju s prijevodom.

Prevođenje je vid emaneta (povjerene stvari ili posla) kojeg čovjek preuzima na svoja pleća, i samo ukoliko je sposoban i stručan bit će u stanju izvršiti ga u skladu sa načelima profesije.

U suprotnom, ne bi se, ni po koju cijenu, smio prihvatiti ovog posla. Glavni cilj prevođenja trebao bi biti olakšavanje puta ljudima da dođu do najpotrebnijih informacija o svojoj vjeri, a ne isključivo zarada i profit. Kao što smo spomenuli i u prethodnom pasusu, nije sporna zarada, ali ona nikako ne smije biti nauštrb potrebnog kvaliteta.

d) Postavljanje na odgovorna mjesta osoba sa skromnim ili nedovoljnim znanjem i iskustvom. S njima na čelu nikada nećemo ostvariti uspjeh, a što sugeriraju Poslanikove s.a.v.s. riječi: *“Allah neće odjednom podići znanje između ljudi, nego će ga podići postepeno, usmrćivanjem učenjaka. Ljudi će tada za svoje vođe uzimati neuke osobe, koje će im o svemu govoriti bez znanja, te tako i njih i sebe odvoditi u zabludu.”* (Bilježi Muslim u svome Sahihu)

Svjedoci smo da današnje “vođe”, koje prije svega karakteriše skromno znanje i iskustvo, upućuju svoje

sljedbenike na čitanje i proučavanje teških i kompleksnih pitanja, koja oni u osnovi ne razumiju, i koja islamski učenjaci svrstavaju u red pitanja kojima se početnici u vjeri nikako ne bi smjeli baviti, a pogotovo ne sami, neovisno o tumačenju i razumijevanju islamskih učenjaka. Njihovo pogrešno razumijevanje nužno vodi do pretjerivanja u vjeri, zatim tekfira (osuđivanja drugih za nevjerstvo), a na kraju i do bespravnog prolijevanja krvi i sijanja nereda i smutnje na zemlji, i konačno do usporavanja cjelokupnog procesa našeg glavnog cilja, a to jest uspostave islamske vlasti.

e) Brkanje prioriteta. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je počeo svoju misiju objašnjenjem prave istine, šta znači biti istinski vjernik, a zatim je, kroz toletrantnu i konstruktivnu raspravu i dijalog, upoznao druge sa islamskim načelima i svim onim što se suprotstavlja tim načelima, šta je to vjera, a šta nevjerstvo. Njegova sljedeća briga je bila kako učvrstiti iman kod svojih sljedbenika, jer ih je, nakon primanja islama, čekao težak i naporan posao, potom odlazak u izgnanstvo (hidžra), pa borba na Allahovom putu.

Žalosno je gledati pojedince kako svoju davu počinju potpuno obrnutim redoslijedom, počinju sa onim što je u Poslanikovo poslaničkoj misiji došlo tek na kraju, a to je borba za odbranu i uzdizanje uzvišenih islamskih ideala, dok u isto vrijeme očekuju pomoć od ljudi koji ništa ne znaju o islamu i njegovim propisima, zbog čega često ostaju usamljeni i nemoćni da bilo šta urade. Time se nanosi neprocjenjiva šteta islamu i muslimanima. Naravno, izvor problema su oni sami, jer nisu počeli kako treba, i htjeli su prije

vremena ubrati plodove svoga rada.

f) Ulazak u bespotrebnost konfrontaciju sa neprijateljima islama, bez adekvatnih i pravih mogućnosti, što na kraju rezultira nepovoljnim rezultatom i još nepovoljnijim položajem islama i njegovih sljedbenika. Sve to se temelji na pogrešnoj procjeni naših i mogućnosti našeg neprijatelja. Da pojasnim: zalaganje i borba za istinu je obavezna, a za njihovu sprovedbu potrebno je znanje i osposobljenost na različitim poljima. Kada izostane samo jedan od tih faktora, umjesto željenog cilja i optimalne koristi za islam i muslimane, te nanošenja štete našim neprijateljima, koji se danonoćno bore protiv bilo kakvog napretka islama, imamo potpuno suprotne rezultate, stagniranje muslimana i napredak njihovih neprijatelja. Znači, ako nismo ispunili potrebne preduvjete, ustvari ako ih nismo ni mogli ispuniti, sa nas spada obaveza spomenutog zalaganja i borbe, ali naravno, na nama je da te nedostatke što prije otklonimo i da popravimo svoju poziciju među drugima.

Kaže Allah, dželle šanuhu, u suri el-Enfal, 59. i 60. ajet:

وَلَا يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يَعْجِزُونَ

«I neka nikako ne misle oni koji ne vjeruju da će se spasiti; oni doista neće moći umaći.» (El-Enfal,59)

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

«I protiv njih pripremite koliko god možete snage i konja za boj, da biste time zaplašili Allahove i vaše neprijatelje, i druge osim njih – vi ih ne poznajete, Allah ih zna. Sve što na Allahovom putu potrošite nadoknađeno će vam biti, neće vam se nepravda učiniti. «(El-Enfal,60)

Komentarišući navedeni ajet, poznati islamski učenjak, Ibn Tejmije je rekao: “Ovi ajeti obavezuju svakog potlačenog vjernika, koji nije u stanju pomoći Allahovu vjeru i Njegovog Poslanika rukom ili jezikom, da pomogne u skladu sa svojim mogućnostima, pa makar to bilo i srcem. Ajeti u kojima se govori o poniženju neprijatelja islama, odnose se na vrijeme u kojem su vjernici jaki i

sposobni da se bore za istinu i pravdu. U skladu sa ovim pravilima muslimani postupaju još od vremena Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, vremena provovjernih halifa, i tako će biti do Sudnjeg dana. U jednom hadisu se kaže: *«Neće prestati u mom umetu da postoji skupina koja će biti na Allahovoj vjeri (u drugom rivajetu «na istini»), neće im naškoditi oni koji ih napuste, niti oni sa kojima se raziđu sve dok ne dođe Allahova odredba (Sudnji dan), a oni su na tome.»* (Buharija i Muslim)

Tu su i oni koji, požurujući sukob s neprijateljem, žele ostvariti skoriju pobjedu, a pobjeda je emanet i zadaća muslimanske zajednice, a ne pojedinca. Naprotiv, pojedinac je dužan, u skladu sa svojim mogućnostima, pomoći islam i za to će dobiti punu nagradu, makar i ne postigao svoj cilj. Kaže Allah, dželle šanuhu, u suri en-Nisa, 100. ajet:

وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ

«A onome ko napusti svoj rodni kraj radi Allaha i Njegovog Poslanika, pa ga potrefi smrt, nagrada od Allaha je njemu sigurna.»

7. Pomanjkanje iskrenosti Neko će reći iskrenost je skrivena od ljudskih očiju, i ne možemo je dokučiti. To je tačno, ali postoje vanjska djela koja nam oslikavaju stanje unutrine i stepen iskrenosti, a ona su: a) Ustrajavanje u greškama. Sasvim je prirodno da oni koji rade za islam u svom radu načine grešku ili propust, što je lahko uočiti na osnovu loših rezultata, ali je neprirodno i neprihvatljivo da kada im se ukaže na grešku, bez imalo samokritičnosti odbiju savjet i nastave djelovati na istim principima, kao da se ništa nije dogodilo.

Vrlo rijetko ćeš vidjeti da su takvi ljudi spremni priznati grešku, a pogotovo onda kada iza sebe imaju veliki broj pobornika, jer smatraju da je to velika sramota za njih i da je to pokazatelj njihove slabosti i neznanja. Ukoliko žele sebi dobro na ovom i budućem svijetu, jedini put koji tome vodi jeste priznanje i ispravljanje vlastitih grešaka. Ako to ne budu učinili, a i pored toga budu

tvrdili da žele pomoći vjeru, dozvoljeno ih je smatrati neiskrenim u njihovim namjerama. Ukoliko je njihov cilj ispravan, priznat će svoje greške i ravnati se prema Kur'anu i sunnetu. Teško takvima na Sudnjem danu. Njihov primjer nalazimo u suri en-Nahl, 25. ajet:

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ

- da bi na Sudnjem danu noslili čitavo breme svoje i dio bremena onih koji su, a da oni nisu bili svjesni, u zabludu doveli.

b) Ljubav prema liderstvu organizacija ili udruženja može imati ispravan program, može biti dobro uređena, ali šta joj to koristi kada se među njenim članovima vodi tihi rat za prevlast i vođstvo. Odjednom se unutar organizacije pojavi manja grupa koja pokušava na sve moguće načine osporiti i ocrniti dotadašnje vođstvo i optužiti ga za izdaju principa i ideala. Na početku je to bila jedna skupina koja je funkcionirala kao jedno tijelo, onda su se unutar nje pojavili nezadovoljni pojedinci koji su oformili neku svoju grupu, zatim se javlja treća skupina, koja nije ni sa jednim ni sa drugim, pa onda idu prepirke, svađe, međusobna optuživanja i sukobi, i na kraju sve se završava totalnim krahom i podjelom. Allah, dželle šanuhu, nas je upozorio na to, rekavši u suri el-Enfal, 46. ajet:

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ

«I pokoravajte se Allahu i Poslaniku Njegovom, i ne prepirite se da ne biste klonuli i bez borbenog duha ostali!»

c) Nezadovoljstvo Allahovom (Božijom) presudom. Neiskrenost se, između ostalog, manifestira i neprihvatanjem

presude koja je donešena u skladu sa kur'anskim načelima i smjernicama, kao pokušaj prevazilaženja novonastale situacije i rješavanja nesporazuma, samo za to što se to kosi sa nečijim ličnim interesima i ambicijama. Kako se neko nakon toga može pozivati na Kur'an, ako ga i sam ne poštuje.

d) Fanatična vezanost za određenu grupu. To je najbolja dijagnoza za većinu današnjih džemata i njihovih sljedbenika. Umjesto da postupaju po hadisu: "Najjača karika imana je ljubav

u ime Allaha i prezir u ime Allaha” (Bilježi Taberani sa ispravnim senedom), oni postupaju potpuno suprotno, vole one koji su zajedno sa njima u džematu, a preziru pripadnike drugih džemata. Kao da pameti nemaju. Allah, dželle šanuhu, kaže u suri Mulk, 10.ajet:

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ

I reći će: “Da smo slušali i razmišljali ne bi smo među stanovnicima Džehennema u ognju bili”. Allah, dželle šanuhu, daje Svoju pobjedu i pomoć ljudima koji su iskreni i koji preuzete obaveze (emanete), onako kako treba izvršavaju. »Oni su čistih srca, i u vezi s njima Allah, dželle šanuhu, je kazao u suri el-Feth, 18.ajet:

فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا

«**On je znao šta je u srcima njihovim, pa je spustio smirenost na njih, i nagradit će ih skorom pobjedom.**» Fanatizam je najbolji pokazatelj da neki, umjesto u islam, ustvari pozivaju sebi, kako bi ostvarili neki dunjalučki interes, oni uistinu nisu iskreni. Allah, dželle šanuhu, je opisao sljedbenike Poslanika kao one koji pozivaju iskreno i sa jasnim dokazima:

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ۖ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Reci: “Ovo je put moj, ja pozivam k Allahu, imajući jasne dokaze, ja, i svaki onaj koji me slijedi, i neka je hvaljen Allah, ja Njemu ne smatram nikoga ravnim.” (Jusuf,108)

Ako zaista žele pozivati ljude ka Allahu i Njegovoj istini, onda prvo trebaju naučiti istinu, na ispravan način, a zatim se okupiti oko nje.

Historija Endelusa nam je najbolji primjer za to. Konačnom vojnom porazu muslimana u Endelusu prethodile su podjele i rascjepkanost, nekada jake i jedinstvene islamske imperije, na male državnice, koje su jedne protiv drugih ratovala do istrebljenja. Ovakva situacija najviše je pogodovala kršćanima, koji su iskoristili slabost muslimana, i u potpunosti zauzeli Endelus.

Muslimanima je u pomoć pritekao vladar Magriba Jusuf ibn

Tašfin, koji je uspio poraziti kršćansku vojsku, ali kada je video kolika je razjedinjenost endeluških muslimana, povukao se, a na njihovu molbu da ostavi dio svojih snaga kako bi ih štitili od ponovnih kršćanskih napada, rekao je: "Očistite vaše nijjete, Allah će vam bit dovoljan protiv vašeg neprijatelja." Ovaj savjet važi za svakoga ko bude radio za islam do Sudnjeg dana.

8. Neprimjerno ponašanje, nedostatak kulture i nepoštivanje islamskih principa u ophođenju prema muslimanima.

To je jedan od najvećih uzroka stagnacije i dekadence islamskog ummeta. Ne zaboravimo, ako propast i poraz islamskog rada imaju svoje uzroke, isto tako uspjeh i pobjeda islamskog rada imaju svoje poznate faktore, a jedan od glavnih faktora je lijepo ponašanje.

Napredak i poboljšanje se mogu očekivati onog momenta kada naše ponašanje i odnos prema ljudima budu zasnovani na najvećim moralnim kvalitetima: Istim onim kvalitetima koje je Hadidža, radijallahu anha, prepoznala kod Poslanika s.a.v.s. i prije nego je primio objavu, ali mu ih je spomenula nakon primanja prve objave, kada je sav preplašen i uznemiren dotrčao kući, rekavši mu: "Allah tebe neće poniziti, jer ti održavaš rodbinske veze, pomažeš slabe, hraniš gladne, plemenit si prema gostima i pomažeš ljudima u nevolji." (Buhari).

Kako se u islamu podučava akidi, fihku i dr. tako isto se podučava i islamskom ahlaku, odgoju; kako se ophoditi prema drugima, kako izgraditi kod sebe sabur, strpljivost pri sticanju znanja, ili pri uznemiravanju od strane drugih, bez obzira bila to braća ili drugi itd.

Kad izgradimo kod sebe gore navedeno, tek tada ćemo imati dobre, zdrave generacije, koje će biti najbolji pomagači našeg dina, vjere, i samo tako ćemo ići napred. Tada nećemo ići korak naprijed, a dva unazad. Rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve selam:»Primjer mu»mina je kao primjer pčele, ne jede i ne daje osim ono što je dobro. Kad sleti na neku biljku, neće ju ni osjetiti.» (Bilježi Imam Ahmed, šejh Albani ga je ocijenio ispravnim)

Na kraju, ako dobro razumjemo gore navedeni govor, nek pozivači za islam sumnjaju u svoj rad, a ne u Allahovo obećanje. Allah subhanehu ve te'ala, kaže u 11.ajetu sure er-Rad:

إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ

«Allah neće izmjeniti jedan narod dok on sam sebe ne izmjeni.» Molim Allaha da popravi naše stanje, da nas uputi na ono sa čime će biti zadovoljan, i da spusti Svoju pomoć i pobjedu. AMIN!!!

A sljedeće riječi napisane su povodom pogrešnog shvatanja oko džihada, pojedine braće koja čine veću štetu nego korist islamu, i napisane su nakon incidenta pred američkom ambasadam u Sarajevu 2012.

VELIKI PROMAŠAJ

Allah, s.v.t., kaže: **«i nastavi savjetovati, savjet će vjernicima, doista, koristiti»** Subhanallah, kao da je sudbina islamskog pokreta samo da se vrti ukруг oko jedne tačke i nemože da se izvuče iz te kolotečine. Samo što pomislimo da će se izvući iz te kolotečine, isti se vrati nazad u svoju osu. Kad pomislimo da je isti uzeo pouku, lekciju iz neke napravljene greške, nakon vrlo kratkog perioda vrati se na staro, početno stanje.

Kakve koristi ima islamski pokret od ovih ekstremnih radnji, eksplozija i drugih za pametnog, razumnog insana neprihvatljivih radnji, čine ih od jednog do drugog mjesta, i samo što se stanje stiša u jednom isti otpočnu nered u drugom, žalosno.

Najveći gubitnik ovdje je upravo islam i njegova čista dava, koju neke neznalice ili maloumnici, psihički poremećeni, ruše, ocrnjuju svakodnevno svojim nakaradnim činovima. Pa ta djela ne donose nikakvu korist niti islamu, niti popravci stanja muslimana, samim tim ni rješenju muslimanske krize. Naprotiv, povećava se briga, tegoba, pritisak na muslimane.

Ispravni islamski pokreti i daije se dovode u veoma nezgodno šeriatsko stanje. Braćo, to nije islam. Zaista žalosno stanje, s pravom mogu reći velika tragedija. I još nešto, ti, za razumnog neprihvatljivi čini, su velika radost protivnicima islama. Zašto? Pa upravo im se pruža velika šansa za uvlačenje svojih noseva u unutrašnje stanje samih muslimana i olakšano im je da kroz sve to ruše naš identitet i kulturu.

Također, uspejavaju da mjenjaju našu tradiciju i šire svoju propagandu kako je islam vjera koja nemože da živi sa drugim

vjerama, zatim da islam nemože da bude na njihovom tlu, njihov komšija, a pogotovo partner. Olakšavaju im se putevi u širenju njihovih ideja i njihove(ne) kulture. Opet ponavljam, ovi činovi nemaju nikakvu šeriatsku korist, nego naprotiv veliku štetu po isti. Čak to sve dovodi do povećanja straha kod samih muslimana, ili iz razloga što je centar dešavanja između muslimanskog življa, ili iz straha od posljedica koje nose ta dešavanja.

Zašto ne slijedimo lijepe primjere naših dobrih predhodnika i djedova alima, učenjaka. Subhanallah, kako su čuvali našu vjeru, Kur'an, bili su izvor smiraja za svoj narod, izvor snage. Nisu bili crna tačka istorije islama čineći pogrešne korake i nakaradne činove, nisu prolijevali svoju krv za bezvrijednost, niti su je prolijevali osim na poprištu borbe.

Oni koji vole džihad i žrtvu na Allahovom putu prije svega moraju da nauče propis o istom, i tek tada će im biti jasno da li rade za ovaj umet ili protiv. Cilj džihada, kao propisa, je da se istim ostvari velika korist za muslimane, a sa druge strane velika šteta za njegove protivnike. A šta reći kad se «neko» poziva na džihad koji vodi ka velikoj šteti islamu, a sa druge strane velikoj koristi protivnicima? To je veliki grijeh. Oni koji prave nered čineći neopravdane radnje, nažalost nisu naučili niti uzeli pouku nekih prijasnjih islamskih pokreta i njihovih gorkih plodova. Plod je bio samo loš, gorak, protjerivanja, hapšenja, ubistva, smrtne kazne pripadnika islama. Nisu uspjeli da pokažu istinu kao istinu svom narodu, niti šariat kao Allahov propis, kojim ako se kako treba praktikuje, ostvaruje smiraj i ljepota života na oba svijeta. Nisu uspjeli da odvrte zulumćare od njihovog nasilja i zuluma, niti su uspjeli povratiti hilafet, koji smo izgubili, niti oformiti islamsku državu. Također, svojim radnjama nisu sačuvali snagu za budućnost opstanka samog pokreta, niti su doprinjeli da ljudi vole svoju vjeru i približe se svom Gospodaru. Neka znaju sada zašto ih ljudi mrze i ne žele da se približe našem putu. Kad neko naoružan do zuba, usred grada, među narodom počne silu provoditi i pucati, šta mislite šta će ljudi koji nemaju znanja o islamu reći za isti. Na kraju, oporučujem braći da se vrate na moj tekst u kojem sam upozorio, a ne tako davno,

na pokrete koji vode ka kašnjenju u napretku islama, «KORAK NAPRIJED, DVA UNAZAD». Misle da su učinili korak naprijed u islamu, a ustvari su nas vratili dva unazad. Molim Allaha, s.v.t., da nas uputi na ispravan put, da budemo izvor hajrata islamu, a ne suprotno, da budemo od onih koji će ukazati na ljepotu islama i muslimana, a ne suprotno, da udalji iz naših redova neznalice koje vode našu omladinu ka propasti, da popravi naš umet i uputi ga na vrjednovanje učenjaka i konsultaciju sa istima, kao i da ih poštuju, a ne vrijeđaju, da ujedini muslimane na onome na čemu će biti On , subhanehu ve teala , zadovoljan, i da uništi svakoga ko želi zlo islamu i muslimanima!

INTERVIJU

Hafiz Imad el-Misri, mudžahid, daija i dokazani prijatelj Bosne i Hercegovine i svih Bošnjaka, muslimana i nemuslimana. Hafiz Imad el-Misri je ostavio neizbrisiv trag u Bosni i Hercegovini. Hafiz Imad je kao mudžahid i pripadnik Odreda “El-Mudžahid” dao veliki doprinos odbrani BiH, a kao daija je bio sebeb da mnogi Bošnjaci osjete slast islama u svom srcu. Nažalost, u oktobru 2001. godine kidnapiran je i deportiran iz BiH u Egipat gdje je kažnjen dugotrajnim zatvorom. Nakon odležanih više od osam godina zatvora hafiz Imad el-Misri je pušten na slobodu. Sve do pada Mubarakova režima Imad je strahovao za svoju slobodu. Danas, nakon sloma Mubarakovog režima, može se reći da je konačno dočekao slobodu. Ovaj intervju je ujedno prvi nastup Imada el-Misria u našim medijima nakon što je prije skoro deset godina protjeran iz BiH. Hafiz Imad je još uvijek popularan u našoj zemlji. U našoj zemlji i okruženju ima dosta onih koji još uvijek poštuju mišljenje hafiza Imada el-Misria. Sa hafizom Imadom razgovaramo o aktuelnim pitanjima iz islamskog svijeta i Bosne i Hercegovine.

Uvaženi hafize, Vi ste na svojoj koži osjetili pravu prirodu

diktatorskog režima Hosnia Mubaraka. Danas je i u Egipt stigla sloboda. Možete li nam na početku ovog razgovora predstaviti trenutnu situaciju u Egiptu, odnosno koliko je i u čemu je drukčiji život u Egiptu danas u odnosu na vrijeme diktature Hosnia Mubaraka?

El-Misri:

Elhamdulillahi ves-salatu ves-selamu ala Resulillahi, sallallahu alejhi ve selam. Da bih vam mogao odgovoriti na ovo pitanje, neizostavno je da kažem par riječi o prijašnjem režimu.

U opciji države je bila samo jedna stranka, državna stranka i samo je ona morala uvijek pobijediti. Allah Uzvišeni samo zna koliki smo pritisak trpili tokom proteklih 30 godina trajanja spomenute vlasti. Dovoljno je da kao primjer navedem tzv. Vanredni zakon. To je zakon po kojem je policija imala pravo da uhapsi svaku osobu koju želi, bila kriva po zakonu ili ne. Takve osobe provedu niz godina u zatvoru, a vjerujte da sam iste, kad sam stigao u Egipt, tamo zatekao. A kada bi pričao o korupciji, tome se satima ne bi nazirao kraj. Šta reći drugo za taj režim već da je to bila vlast grabežljivaca, koji su pokrali sva dobra ove države. A kada je u pitanju tretman islama, s obzirom da je ovo muslimanska država, šta reći? Uzoran musliman, koji klanja pet vakata namaza, bude uhapšen i bačen u tamnice zloglasnih zatvora na dugi niz godina. El-hamdulillah, nepravda ne traje vječno.

Uzvišeni Allah kaže u suri Ibrahim, 42.: A ti nikako ne misli da Allah ne motri na ono što rade zalimi! Zalimi će još na dunjaluku iskusiti kaznu. Rekao je Poslanik, s.a.v.s. u hadisu kojeg bilježi Tirmizi: “Grijesi za koje će Allah, subhanehu ve teala, dati još na dunjaluku kaznu, prije ahireta, su zulum i kidanje rodbinskih veza.” Svjedoci smo kraja te vlasti, narod se okrenuo protiv iste, sav njihov mulj izlazi na površinu. Sve što su radili kroz prethodnih 30 godina bilo je zapisano na papiru od njihovih ruku, i uprkos tome što su pokušali da zapale sve predmete, isti su dospjeli u ruke naroda. Sramotno. Trenutno,

narod je taj koji je pravednim glasanjem uspio da poništi prijašnji zli zakon, i sada se radi na izradi novog zakona koji će biti u interesu samog naroda. Nema više onih koji su otežavali naš život, ljudi su napokon počeli disati slobodno, punim plućima. Policija po prvi put postupa ljubazno i humano prema narodu i to sve pod znakom “Policija na usluzi narodu”. Naši poznati alimi napokon su ponovo ugledali svjetlo dana, počeli su se uspinjati stepenicama minbera. Oni su ti koji vode narod. Islam je ponovo zasijao gradovima Egipta.

U svijetu je aktuelna rasprava o tome hoće li, kako se to kaže, egipatski islamisti, a tu se prije svega misli na “Muslimansku braću”, zavladata Egiptom. Kakve su Vaše procjene po ovom pitanju?

El-Misri:

“Muslimanska braća”, to je pokret, kao što se zna, osnovan u Egiptu a osnivač mu je šejh Hasan el-Bena, Allah mu se smilovao. Mogu reći da je njihov pokret bio izvor za ostale islamske džemate u svijetu. To su hairli braća. Puno su pomogli islam i muslimane. Unazad nekoliko godina, njihov glavni cilj je da uspostave islamsku vlast kroz državne institucije, poput sindikata, stranaka, asocijacije univerziteta i parlamenta. Njihov trud po prvi put je ugledao tračak svjetlosti. Međutim, tu ima nešto jako bitno. Narod je još uvijek oprezan prema istom pokretu i to iz razloga što je prijašnja vlast dobro ocrnila “Muslimansku braću” i to tako što su svojim propagandnim sistemima raširili laži tipa: “Pazite! Ukoliko taj pokret dođe na vlast odsijecat će vam ruke, pokrit će sve žene, pobubijat će manjinski narod Kopte itd.” E sad, da li će “Muslimanska braća” uspjeti doći na vlast, o tome je još rano govoriti.

Uvaženi šejh, Vi ste 2001. godine kidnapirani ispred sarajevskog zatvora i deportirani iz Bosne i Hercegovine u Egipat. Možete li nam malo podrobnije opisati kako se to desilo, ko vas je kidnapirao i kako ste prebačeni i dočekani u Egiptu?

El-Misri:

Dobro se sjećam tog kobnog 5. oktobra 2001.godine., Nakon dva i pol mjeseca mog ležanja u sarajevskom Centralnom zatvoru, pod sumnjom da nosim identitet druge osobe, dobio sam oslobađajuće pismo. Čudno, petak i poslije radnog vremena. Doveden sam pred izlazna vrata zatvora. Tu me je čekao moj branitelj gosp. Mustafa Bračković, koji je naravno dobio isto pismo, pod namjerom da zajedno napustimo zgradu zatvora. Na izlazu, osim mog branitelja, dočekala me je i grupa lica u civilnim odijelima. Par njih su me zgrabili, jedan od istih mi je stavio lisice na ruke, povukli su me prema izlazu, a moj branitelj je povikao: “Kuda s njime, pa on je sada slobodan čovjek, kršite zakon.” Odgovora nije bilo. Ubacili su me u kombi, koji je bio ispred zgrade i odvezli su me u mjesto, kako sam čuo dok su pričali između sebe, “Dom policije”. Kad smo stigli u isti, moje ruke su lisicama zavezali za radijator. Nisam mogao da normalno stojim, a niti da sjednem. Čitavu noć i sljedeće jutro sam bio svezan za taj radijator. Nisam dobio niti hranu niti vodu. Oko podne mi je prišao jedan u civilki, tresao se, rekao mi je: “Potpiši ovo”! Na papiru je pisalo da mi je državljanstvo oduzeto. Nisam potpisao, ali sam napisao na istom papiru “treba mi moj advokat”. Nakon par sati, došao je jedan policajac, noseći u ruci crnu masku i traku. Razumio sam šta slijedi. Izručenje. Upitao sam ga: “Može li jedna usluga, želim da poselamim svoju ženu i djecu, jer ne znam hoću li ih više ikada vidjeti.” Rekao je: “Ne mogu”, zaplakao je i nastavio: “Izvini, naređeno mi je da ti stavim masku i traku”. Rekao sam: “Izvrši svoje naređenje, samo nemoj zaboraviti ovaj dan, šta si uradio.” Rekao mi je: “Neću, Boga mi, zaboraviti”! Poslije toga su me odvezli do aerodroma. Ukrkali su me u avion. Otad počinje sljedeća epizoda mog dugogodišnjeg iskušenja. Nove dvije maske na moje lice, na ruke lisice, i kaiš kojim sam svezan čvrsto za stolicu. I poletjeli smo. U toku dugog puta družio sam se sa Allahovom Knjigom. Sletjeli smo u Kairo. Pri izlazu iz aviona, naravno, imaju stepenice. Niz te stepenice nisam sišao hodajući, nego nakon što sam dobio udarac nogom u

leđa, skotrljao sam se niz iste. Čim sam dotakao zemlju, počeo sam dobivati udarce ni sam ne znam koliko i od koliko ljudi. Mučenje se nastavilo sve dok nisam stigao do neke zgrade. Tu počinje nova epizoda, dvije ruke, iza leđa, povezane sa jednom nogom lancem i nastavak mučenja al' ovaj put na jednoj nozi. Rekoh sam sebi šta sam učinio da Lagumdžija tako postupi sa mnom, a i taj Bešić Muhamed. Čini mi se da bi sa mnom i četnici bolje postupili. To su uvodne epizode. Na takvom stanju sam bio još narednih pet mjeseci. Tih pet mjeseci nek' čekaju vrijeme kad će se o njima pričati, inšallah. Zlatko Lagumdžija je ucvilio mnoga dječija srca i dao "dobru" nagradu za Arape, koji su dostojanstveno branili njega i njegov narod.

Molimo vas da nam kažete šta ste sve doživjeli u egipatskom zatvoru i kako i kada se završila ta zatvorska kazna?

El-Misri:

Poslije petomjesečnog mučenja uslijedilo je suđenje. Naravno, presuda je već bila spremna i prije nego što sam izašao pred sud. To vam je kao predstava u pozorištu. Odglumi se kao da postoji u stvarnosti sud i pravda, ljudi se okupe u sudnici, presuda bude izrečena, a ti nemaš pravo šta da kažeš. Presuda je glasila "10 godina robije". Odveden sam u najgori zatvor Egipta, ali uprkos tome u najbolje društvo. Pitate se koje društvo? Društvo iskrenih Allahovih robova koji su na sličan ili isti način kao i ja osuđeni. Tu su bili više od 8 godina, daleko od svojih najmilijih, daleko od bilo kakve vijesti o njima, ma šta reći drugo nego daleko od zbivanja na zemlji. Kad sam stigao među njih to je bilo kao pravo veselje, makar djelimično su mogli čuti šta se dešava na zemlji. Tu počinje sljedeća epizoda moga života. Nemoguće je kroz par redova reći i opisati šta sam sve doživio za osam godina moje robije. Ipak ne mogu da vas ostavim a da vam ne kažem barem nešto od toga šta sam doživio u podzemnim tamnicama. Boravak u ćeliji 180 sa 130 cm, nema kreveta, nema hrane, nema vode, nema wc. Imamo dvije kante, jednu za vodu a drugu za druge potrebe. Mnogo vlage u vazduhu, temperatura zraka ljeti bude oko

50 stepeni, raznoraznih insekata, pa do gmizavaca, guštera, čak i zmija, pa do glodara koji su ponekad grickali naše meso. Ponekad sam tu malenu ćeliju dijelio sa još dvojicom zarobljenika. Možete li zamisliti dugogodišnji život u takvim uvjetima. Mnogi nisu preživjeli. Oboljeli su od raznih bolesti. Sjećam se kada je jedan brat Hasan lupao na vrata svoje zaključane ćelije prije sabah-namaza, dozivao je brata koji je bio u ćeliji do njegove. Rekao mu je probudi ostalu braću. Braća su se probudila i prislonila svoje glave uz vrata svojih ćelija da čuju šta im ima Hasan reći. Hasan je rekao sljedeće: “Braćo, vi ste na pravom putu, budite saburli i čvrsti, nemojte popustiti nimalo, evo trenutno su kod mene došla braća koja su mi pomogla da uzmem abdest”. Ne znamo jesu li to bili melec, s obzirom da je Hasan kao i ostali boravio sam u ćeliji. Ujutro smo osvanuli, a već je bio na drugom svijetu. O mučenjima koje smo doživili da vam ne govorim. El-hamdulillah, bol je prošla, a nagradu očekujemo od Allaha Plemenitog. Nisam spomenuo da sam 2002. godine uložio žalbu na nepravednu optužbu. Žalba mi je usvojena tek 2009. u januaru. Nakon sedam godina odgovoreno je na moju žalbu. Odgovor je glasio “hitna sloboda”, a i ta hitna sloboda je uslijedila tek nakon šest mjeseci. Kao što smo rekli, vi ste 2001. godine kidnapirani ispred sarajevskog zatvora i deportirani u Egipat gdje ste doživjeli sva ta iskušenja.

Kakvo, nakon svega, danas imate mišljenje o Bošnjacima i imate li namjeru ponovo posjetiti našu zemlju ili možda živjeti u Bosni i Hercegovini?

El-Misri:

Nakon svega što sam doživio volim Bosance još više. Možda vam je čudno ovo što kažem, ali to je istina. Jedan pjesnik je rekao: “Allah da nagradi iskušenje jer pokazalo mi je ko mi je prijatelj, a ko nije”. U toku mog iskušenja, a i dan-danas, moji Bosanci su uvijek uz mene, uz moju porodicu. Moram da spomenem jednu Bosanku, a to je moja hairli supruga Ajla. Kad sam dobio presudu od 10 godina, bio sam ubijeden da će trajati više od toga, ponudio

sam mojoj Ajli da izabere između dvoga, ili da me čeka ili ono drugo. Dobio sam čvrsti odgovor: “Naš put na dunjaluku je težak, a lijep li je sabur, a nagrada nas čeka, inšallah. Uz tebe sam moj hairli mužu do kraja”. Subhanallah, ne mogu a da ne spomenem brata koji je došao da posjeti moju porodicu, donio je igračku za mog sina i rekao: “Ovo je od tvog babe”. Sličnih primjera je dosta. Istina, ima Bosanaca koji su uzrok mog dugogodišnjeg iskušenja, ali to je manjina od manjine. Ne bi bilo pošteno da na osnovu te manjine donosim sud za većinu. Što se tiče posjete ili povratka u Bosnu i Hercegovinu, pa to je moja država, država moje supruge, djece, moje hairli braće i sestara.

Na kraju, želite li uputiti neku posebnu poruku svojim prijateljima i poznanicima u BiH?

El-Misri:

Oporučujem vam pokornost Allahu, s.v.t., jer u pokornosti Njemu Uzvišenom je spas. Trudite se da koristite islamu i muslimanima, budite kao lijep miris, koji kad pomirišeš ugodan je i lijep, njegov trag ostaje i na tebi i na onome ko ga pomiriše. Bilježe Buharija i Muslim od Ebu Musaa el-Ešarije od Allahovog Vjerovjesnika, s.a.v.s., da je rekao: “Primjer hairli druga je kao primjer onoga koji nosi lijep miris, ili ćeš od njega pomirisati lijep miris ili ćeš kupiti isti od njega”. Također, čuvajte bratstvo i jedinstvo, pogotovo u ovom sadašnjem vremenu kada ummet prolazi kroz težak period. Zatim, prema ljudima budite blagi i lijepi i lijepo govorite o islamu, cilj neka vam bude uputa ljudi. Nemojte malaksati ako ne vidite plodove vaše da've, jer uputa je od Allaha. I zapamtite, budite pozivači, a ne sudiye. I još, učite od iskusnih ljudi njihove pouke i poruke kroz život, na taj način ćete povećati vaše iskustvo i skratiti trud, zamor i vrijeme, jer život je jedan, nećemo živjeti dva puta, jednom da bi isprobali, a drugi put da bi ispravili. Na kraju, neka vaša zauzetost bude briga o vama samima, nemojte istraživati mahane drugih.

Bošnjački narod je ovih dana izložen žestokim napadima sa svih strana. Jedinstvo našeg naroda je ozbiljno dovedeno u

pitanje. Nažalost, tom razbijanju jedinstva našeg naroda doprinose i pojedinci iz reda našeg naroda koji slijede tekfirsku ideologiju i oštro pozivaju na rušenje Islamske zajednice u BiH. Kako komentirate pojavu tekfira u BiH i kako da se ta pošast iskorijeni sa naših prostora?

El-Misri:

Taj pokret (tekfir) datira od davnina. Smatram ih kao bakterije koje su uvijek prisutne, iskorijenit se ne mogu. Tekfir i haridžije su kao jedna valuta, kovanica, sa dva lica. Poslanik, s.a.v.s., nas je obavijestio da haridžije neće biti samo u jednom vremenskom periodu. Rekao je Poslanik: "Pojavit će se skupina od ljudi, bit će hafizi Kur'ana, ali Kur'an neće dopirati dalje od njihovih grla, pa će nestati". Rekao je Ibn Omer: "Čuo sam Posalnika da je rekao: 'Dvadeset puta će se takva skupina pojavljivati, sve dok se ne pojavi sa njima Dedžal.'" (Hadis bilježi Ibn Madže u svom Sunenu, hadis je sahih)

Kako ih razotkriti?

1. Trebate pisati letke ili skripte u kojima ćete objasniti njihove pokvarene ideje i pobiti ih sa ispravnim dokazima iz Kur'ana i Sunneta. To će biti mač sa dvije korisne oštrice i to: jedna oštrica će biti kao vakcina i štit onim muslimanima koji nisu podlegli toj pokvarenoj ideji, a druga će biti uputa onima koji su podlegli nesvjesno toj ideji, a ustvari većina sljedbenika tog pokreta su upravo ovaj drugi dio.

2. Nemojte niukom slučaju da raspravljate direktno sa njihovim vođama, jer ne zaslužuju da ih na taj način popularizirate. I još nešto, oni su prave varalice, znam ih vrlo dobro još od 1987. godine, pa putem rasprave sa istima bojim se da svojim prevarama i lažima ne uvuku u taj pokret nove nevine duše. Ne mogu a da ne spomenem da sam po deportaciji u Egipat, a nakon što sam dospio u zloglasni zatvor, sreo jednu grupu tekfirovaca, s kojom sam bio primoran da boravim. Ne znate koliko je bilo rasprave, prepirke, jer oni ne znaju ništa drugo do raspravljati i podizati glasove, ali, uz Allahovu pomoć, mnogi su shvatili da u sebi

imaju pokvarene ideje. Vratili su se ispravnom putu. Jedan od njih nakon njegove upute lično mi je priznao da je u toku njegove zablude usnio Poslanika koji je bio okrenut leđima prema njemu.

3. Uputite dove za njih, jer vjerujete većina njih nije ni svjesna u šta su se upleli. Znam, kod mnogih njihova srca su čista i žedna za istinom, vole islam, žele da ga prakticiraju, a u isto vrijeme sredina oko njih je puna neznanja, zablude, smutnje, razvrata, pa gledajući tu okolinu, njihov entuzijazam naraste, žele da se približe Allahu bilo kako samo da Allah bude njima zadovoljan, i tada te varalice iskoriste njihov polet i uvuku ih u taj pokret. Niko nema pravo da pravi probleme Islamskoj zajednici u BiH.

Među Bošnjacima danas postoje pojedinci koji agresivno zagovaraju otvaranje posebnih mesdžida i odvajanje od Islamske zajednice u BiH. Kako komentirate ovakve pojave?

El-Misri:

Žao mi je mnogo zagovarača tih ideja. Njima nedostaje šerijatskog znanja, iskustva, poznavanja trenutnog političkog stanja. Činjenica je da Islamska zajednica ima slabosti, ali nemojte zaboraviti da je Islamska zajednica najzaslužnija za očuvanje islama na vašim prostorima u doba komunizma, kada mnogi od vas nisu možda bili ni rođeni. Niko nema opravdanja da pravi probleme Islamskoj zajednici. Dok sam bio sa vama u Bosni i Hercegovini imao sam vrlo lijep i korektan odnos sa istom, i vjerujte pomogli su nam mnogo po pitanju širenja da've. Moj savjet je da se lijepo treba odnositi prema Islamskoj zajednici. Oni koji zagovaraju otvaranja posebnih mesdžida ne trebaju to da rade jer će tako samo zbuniti bošnjački narod i na taj način će učiniti da narod pomisli da su oni rušitelji islama. Bilježi Buhari od Ibn Mesuda: "Pričajte ljudima ono što oni mogu razumjeti, zar želite da ljudi odbiju ono što je od Allaha i Poslanika".

OTVORENO PISMO BRAĆI MUSLIMANIMA U BIH

Bismillahi-r-Rahmani-r-Rahim.

Draga moja braćo, es-selamu alejkum!

Zahvala pripada samo Allahu subhanehu ve te'ala, salavat i selam na našeg miljenika Muhammeda sallallahu alejhi ve sellem. Prije svega, želim da vam kažem da vas volim u ime Allaha, i samo Allah zna, koliko mi je bilo teško tokom moga iskušenja, što sam bio razdvojen od vas. Možda mi nećete vjerovati, ali osjećao sam da sam u zatvoru tijelom, a dušom s vama. Samo je Allah subhanehu ve te'ala, Onaj, koji je zasadio ljubav moju prema vama. Najbolje doba moga života je bilo sa vama, džihad i dava na Allahovom putu, i najbolji moji prijatelji i braća ste bili vi. Znao sam šta me slijedi, jer sam bio obavješten, ali moje srce nije dalo da odem od vas i da vas napustim. Ipak, Allahova subhanehu ve te'ala odredba je bila da se razdvojimo, a samo On zna šta je najbolje. U zatvoru nije bilo lahko, naprotiv, bilo je teško, ali od toga mi je bila teža moja udaljenost od vas, ali još teže od svega toga je kada sam čuo šta se desilo među pojedincima od vas u mom odsustvu. Fitna, razmimoilaženje, napad jednog na drugog, osvete zbog svog vlastitog mišljenja, a ne zbog islama, nepoštivanje pojedinih od vas učenjaka, okupljanje nekih dajja masa oko sebe želeći da budu samo uz njega ..., a znamo da gore spomenuto dolazi zbog slabosti imana, zaboravljanja da ćemo napustiti ovaj svijet, slijeđenja prohtjeva, ...

Mnogo sam se iznenadio kada sam saznao da se pojedinci pozivaju na mene i miješaju me u tu problematiku, iako znaju da sam bio godinama odsutan. Da vam kažem, braća koja su bila u mojoj blizini znaju, da sam skoro svo vrijeme, dok sam boravio u BiH, provodio i posvećivao ga upravo vama, braći, veoma često i na uštrb moje porodice. Počeo sam sa vama od samog početka vašeg islama, od osnovnog značenja islama itd., i nedugo zatim svjedoci smo bili lijepih plodova naše dave. Mnogi su prihvatili davu i počeli je praktikovati onako kako treba. Dok smo bili zajedno, nije

bilo nekih razmimoilaženja, nekih grupacija, niti tekfirovaca. Bilo je dosta daija prisutnih, bili smo kao jedno tijelo, međusobno smo se poštivali, pa nije niko uspio, naravno uz Allahovu pomoć, da pokvari odnose među daijama. Posebno me iznenađuje, to što neki uzimaju kao dokaz za neke svoje mesʿele, moj govor i to djelimični, ili neke odlomke iz mojih dersova, poput dersa «Veliki širk». Tumače nešto po svom nahodanju i kada nađu nešto od moga govora na tu temu, odmah se drže za mene i kažu «Imad je to rekao» ili «Imad misli tako», a ne znaju ili djelimično poznaju moje pravo mišljenje i shvatanje iste. Još uvijek sam živ, zašto me ne pitaju? Nema pravo niko da priča nešto u moje ime, što nisam rekao. Još čudnije od toga je kad kažu: «Imad se promijenio, promijenio je mišljenje», a nisu me ni pitali za to isto mišljenje. Ne bi bilo lijepo sa moje strane da spomenem poimenično te pojedince, jer zaista vas još uvijek sve volim i cijenim. Stoga vam sa ovog mjesta poručujem da vas volim u ime Allaha i da nisam pristrasan ni jednoj grupi niti udruženju, i sa vama sam sve dok budete slijedili put ehlu suneta vel-džemata. I znajte, ako sam promijenio neko mišljenje, shvativši da je drugo bolje, nije me stid da kažem da sam pogriješio u prvom mišljenju i prihvatio drugo. Lijep uzor u tome su mi četvorica imama kada su rekli: «Mi mislimo danas nešto, a sutra to isto promijenimo» ili «Vagajte moje mišljenje na osnovu Kurʿana i sunneta, pa kad nađete da moje mišljenje nije u skladu sa istima, bacite od zid moje mišljenje».

Pošto sam došao do saznanja da pojedinci koriste moj tekst «Veliki širk» kao dokaz o proglašavanju kafirima onih koji se dotaknu glasanja, odlučio sam, uz Allahovu subhanehu ve teʿala pomoć, da kažem sljedeće: To je govor koji sam rekao u doba džihada i govor je bio općenit, podučavanje ljudi u globalu o propisu velikog širka, upozoravanje ljudi od činjenja širka, od suđenja ljudima zakonom mimo Allahovog subhanehu ve teʿala zakona.... i pravo ljudi, onih koji su prihvatili davu, je bilo da im kažemo sve ono što im je potrebno, a naravno nismo ih podučavali samo tom propisu, nego i drugim propisima vezanim za akaid, fikh i ostale grane islamske nauke. Kada se uzme moj govor kao fetva,

pa se tekfiri, naziva kafirom, nevjernikom, svaki onaj koji glasa ili svaki sudija, ili policajac, ili vojnik, to je veliki promašaj. Ne možete reći da sam ja bio takav.

Po pitanju propisa «koga tekfiriti» velika razlika je kada se kaže u globalu, odnosno općenito «onaj koji radi tako i tako je kafir», i kad se prozove neko po imenu i kaže «taj i taj je kafir» (tekfir el-muajjen). Ta tematika je nešto što je poznato kod svih učenjaka. Primjer spomenutog, nalazimo u doba imam Ahmeda (poznato je bilo da su u njegovom dobu za Kurʾan govorili da je stvoren), a generalni propis je «da onaj koji smatra da je Kurʾan stvoren je kafir», ali kada bi neko lično rekao da je Kurʾan stvoren, ne bi ga odmah proglasili kafirom, nego bi se vratili na njega i vidjeli da li je pri njemu neznanje ili ima neko pogrešno tumačenje teʾvil, ili, ili... I tek tada bi mogli donijeti sud o istom. Sve je to bitno za fetvu.

Također, u islamu imamo granu pod nazivom “Šeriatska politika”, pa ako braća daije nisu naučile ovu granu, pa daju fetve oko gore spomenutog, kako oni misle, neka znaju da je to veliki promašaj. Godine, mislim «96. ili čak «97., mišljenja smo bili da ne treba da se izlazi na glasanje, ali ipak, s obzirom da je tema šakaljiva, istu smo stavili na sto da je razmotrimo, vjerujte zaista smo bili u velikoj dilemi. Okupili smo «šeriatsku šuru» na kojoj su bile sve daije. Tu tematiku smo poslali učenjacima u arapski svijet, sve do u detalje, stanje tadašnje u BiH, sa ciljem da čujemo šta kažu, odnosno da nam daju fetvu po tom pitanju. Tada je stranka SDA bila da kažemo «najblaža od najgorih», jer nijedna nije bila islamska. Šta su učenjaci odgovorili? Odgovor je bio pozitivan, znači da idemo na glasanje. Braćo, ne zbog toga da poštujemo tagutski zakon ili zbog ljepote SDA, jer je ista zaudarala na korupciju i belaj, nego da smanjimo štetu za muslimane. Odmah smo promijenili naše dotadašnje mišljenje, i uputili smo braću da glasaju. To je bilo moje mišljenje tada, koje sam izjavio pred svima, znači nisam ga tek sada promijenio, nego tada.

Da ne idemo daleko braćo, evo nam najsvježiji primjer, primjer Egipta sada. Poznato vam je da u Egiptu ne vlada šeriat, osim u nekim

manjinskim pitanjima, poput pitanja i propisa braka i razvoda, zatim pitanja nasljednog prava, mada su i tu upetljali svoje prste, pa ga, kako kažu «preuredili». Nakon revolucije, 25. januara 2011. godine, bilo je glasanje za promjenu po pitanju 5 predmeta dotadašnjeg zakona, da li glasati za «DA» ili «NE.» Većinski dio naroda je čekao odgovor islamskih učenjaka po tom pitanju. Odgovor svih velikana selefijskih, poput Muhammeda Hassana, Muhammeda Husejna Jakuba, Mustafe Adevija i mnogih drugih, je bio da se izađe na glasanje i kaže «DA» za promjenu tih predmeta, jer je u pitanju interes muslimana. Zar nam ovi učenjaci nisu uzor. Pa i ako neprihvatimo njihovo mišljenje, ne smijemo smatrati da su oni, koji su suprotnog mišljenja, u zabludi ili da su kafiri, ili jednostavno da ih napadamo. Braćo, zašto nemamo široka prsa, pa da prihvatamo jedni druge, bez obzira kakvo mišljenje imali u odnosu na naše. Što svaki od nas ne kaže sebi «možda moje mišljenje nije ispravno». Imam Šafija, rahimehullah je rekao: «Moje mišljenje je ispravno, a postoji mogućnost i da sam pogriješio. A mišljenje mog suparnika je pogrešno, a postoji mogućnost i da je pogodio.»

Naravno, ja pričam u okviru mesela, koje su sebeb razdora među braćom trenutno. I na kraju će biti oni koji su pogodili, i oni koji nisu pogodili, a nećemo reći da je neko od tih u kufru ili zabludi, ili može biti i to da obje strane ne znaju da definišu stvarnu suštinu propisa oko tog pitanja, pa nijedna strana nije potrefila, a razilazili su se bez prava, a to je činjenica u većini vašeg trenutačnog stanja.

Neću reći da je to stvar vašeg nijeta, jer smatram da su vaša srca čista, ali među vama ima dosta nedostataka po pitanju poznavanja arapskog jezika, a naravno i poznavanja šeriatskog znanja.

Još nešto braćo, bit će i u budućnosti, ne samo glasanja za izbore, nego raznih pitanja, koja se tiču vas i vašeg naroda, pa nemojte da žurite, konsultujte se sa učenjacima uvijek, iznesite im vaše tadašnje stanje i čekajte fetvu od njih. Koga da pitamo? Pitajmo učene. Ko su učenici? Oni za koje veliki učenjaci kažu da su zaista učenici. Tada se nećemo naći u dilemi, a imat ćemo opravdanje kada sretnemo našeg Gospodara subhanehu ve teala na Sudnjem danu.

Molim Allaha subhanehu ve te'ala da ovaj govor dobro razumijemo i shvatimo, i da spusti Svoju milost na nas, i da učini da se volimo u ime Njega.

DVA VAŽNA PITANJA

Pitanje:

1-Selam alejkum časni i dobri brate. Mnogo me zanima, a nikako da mi neko objasni vezano za haridžije. Interesuje me brate ako bi imao vremena samo da mi objasniš kako može jedan musliman da prepozna današnjeg haridžiju. Znam imaju brade, bogobojažni su, ali da su sekta ekstremna, pa kako bi mogli da ih prepoznamo danas da bi se vjernik čovjek sačuvao od njih? Ja sam čitao jedan tvoj članak da si bio u zatvoru sa jednim, i da si ga Allahovom voljom ubijedio da se okrene na pravi put. Gdje oni najviše djeluju, šta zagovaraju i kako da ih otkrijemo da su oni ti? Allah Uzvišeni da te nagradi i podari svako dobro na oba svijeta. Amin!.

Odgovor :

- Ve alejkumu selam, dragi brate. Kao što si pročitao u mom članku rekao sam da današnji tekfirovci i haridžije su kao jedna valuta, novčanica koja ima dva lica. Prepoznatljivi su po olahkom prozivanju ljudi kafirima. Prvo su protekfirili naše simbole u islamu, tj. učenjake. Poznato je da su se prijašnje haridžije okrenule protiv ashaba, r.a., smatrajući ih kafirima, Allah da sačuva. Pa kad smatraju da su oni kafiri, pitamo se od koga će učiti pravu vjeru, porušili su prave simbole, a samim tim i lanac izvorne vjere, jer su ti isti ashabi nosioci izvorne vjere. Današnje haridžije, tekfirovci pošto ne smiju da udare na ashabe iz razloga što su tadašnje haridžije zbog toga osramočene, udaraju na učenjake, a učenjaci su po hadisu pravi i istinski nasljednici poslanika. Brate kad ovo razumiješ,

bit će ti jasno zašto su stavili slike pravih učenjaka na njihovom portalu i ispod njihovih likova napisali «kafiri». Kad se sruši simbol islama, šta će ostati, koga će ljudi pitati. Kad pogledaš današnje tekfirovce uočit ćeš da njihova srdžba i bijes umjesto da su okrenuti prema neprijateljima islama, okrenuti su prema braći muslimanima, prema onima koji imaju namaz, nose brade i sl. Istinu je rekao Poslanik, s.a.v.s., u hadisu kojeg bilježi Muslim i dr., da su od znakova haridžija borba protiv muslimana, a ostavljanje iste protiv nemuslimana. Kad tebe vide da klanjaš, postiš i izvršavaš druge obaveze islama, nesmatraju te muslimanom sve dok neprihvatiš ono na čemu su oni. Brate, mi pozivamo ljude da klanjaju i da idu u mesdžide, a oni (tekfirovci) pozivaju ljude da napuste mesdžide. Kad sa njima imaš nesporazum i želiš da sudija među vama bude neko od poznatih ispravnih učenjaka, koji sude po Kurʿanu i sunetu, ne prihvataju da im oni sude, nikad neće pristati, jer kod njih svi današnji učenjaci su kafiri.

Kod njih pravi učenjaci su preselili, nema više pravih učenjaka. S pravom smatram da su današnje haridžije, tekfirovci gori od prijašnjih, iako su obe vrste u pravoj zabludi, jer prijašnji su bili iskreni u onome šta su vjerovali, smatrali su ko kaže samo jednu laž, izlazi iz islama, a današnji ne samo da jednu laž kažu nego su sami veliki lažljivci i prevaranti, jer znaju dobro mišljenja pravih učenjaka, ali ih uzimaju kako njima odgovara i negiraju govor koji je protiv njih samih. Još bih mogao pisati, ali nadam se da ćeš se ovim zadovoljiti. Allah da nas sve sačuva od te sekte.

Pitanje:

2- Es-selamu alejkum brate. Odlučio sam da ti postavim pitanje koje me dugo vremena muči. Naime, u posljednje vrijeme nekoliko braće se izdvojilo i formiralo zaseban džemaʿat u kojem čak klanjaju i džumu, koliko znam njih na džumi bude svega 56-, do 10-tak. Nemogu reći da ta braća ne prakticiraju sunnet, neke poznajem i znam da su dobri ljudi, s druge strane imaju i greške

kao i svi mi ljudi. Zanima me tvoj odgovor, i stav šerijata., pozivali su i mene ali ja još ni jedanput nisam otišao., da te Allah, s.w.t., obilato nagradi. Selam brate!

Odgovor:

Ve alejkumu selam! Dragi brate zaista te ljude ne znam i ne mogu ti ništa o tome reći. Ali reći ću ti da su se u Bosni i okolini pojavili pojedinci koji pozivaju muslimane da se udalje od džamija islamske zajednice, i da se priklone njihovim mesdžidima kako bi se praktikovao pravi sunet. Kamo sreće da je samo to u pitanju. Tu se krije dosta pretjerivanja u islamu, koja dovode na kraju do odvajanja pripadnika tog mesdžida od svih onih koji ne odlaze u te iste njihove mesdžide i ne prihvataju njihove ideje. Smatraju da su samo oni na pravom putu, a da svi ostali griješe, čak dovodi do toga da vole samo pripadnike svojih ideja, a one koji nisu to nevole ih, i to se jasno odražava na njihovom ponašanju prema onima koji nisu sa njima. Oni su od iskrenog nijeta da ožive sunet, pali u nešto krupno, jer njihove vode su početnici u da'vi sa nedovoljno iskustva i nedovoljno konsultacije sa pravim učenjacima, i zalazeći u velike mes'ele u islamu promašili su i to sve povodeći se za tzv» učenjacima» na koje naša prava ulema upozorava da se ne slijede. Zaista su to fini, iskreni mladići, ali žalosno, pali su u vir velike polemike. Znam da je doba velike fitne, smutnje, i, vallahi, razumjem stanje istih, bježeći od velike fitne griješenja i novotarija, umjesto da se sačuvaju oni su pali u nešto krupno idući po nagrubo shvaćenom razumjevanju pojedinih mes'ela na svoj način il na način tzv., 'uleme' koja nije priznata kod prave uleme, umjesto da se konsultuju sa pravom ulemom, jer na te mes'ele može odgovor dati samo ona, i od nje crpe i slijede upute kako da se ponašaju u današnjem vremenu. Savjetujem da paziš dobro na ovo što sam ti rekao, jer ko padne u te vode teško se može izvući, osim kad mu Allah ukaže na svoju milost.

ZIKR I DOVE

Zikr je izgovaranje jezikom, uz osjećanje u srcu riječi koje upućuju na slavljenje Uzvišenog Allaha, Njegovo veličanje i zahvalu Njemu. Obavezno je što više praktikovati zikr, jer Allah, dž.š., spominje onoga ko Njega spominje. Allah, dž.š., nas upućuje na zikr, pa kaže: **”O vjernici, često Allaha spominjite i hvalite, i ujutro i navečer Ga veličajte”.** (El-Ahzab, 41 - 42)

Zikr se čini pri svakom činu, i bitno je da isti bude sa srca i da ga izgovara jezik. Zikr se čini ujutro, uveče, u svim situacijama, i to na način kako nas je podučio Poslanik, s.a.v.s. Zikr odmara dušu i predstavlja govor koji je najdraži Allahu, dž.š., pa onaj koji ga čini čini ga sa smirenošću. Navika ljudi da čine zikr velikom brzinom tako da ne izgovaraju ono što je potrebno, nije od adaba zikra. Također, zikr se čini u sebi, bez podizanja glasa. Abu Musa el-Ešari, r.a., je rekao: ”Kada je bila bitka na Hajberu, Poslanik, s.a.v.s., je čuo skupinu ljudi koja je na jednom brežuljku, glasno tekbirala (Allahu ekber) i tehlilala (la ilahe illallah), pa ime je rekao: »*O ljudi, smirite se, vi ne dozivate gluhog i odsutnog, Onaj koga molite sve čuje i blizak je. On je sa vama!*“ Ja sam bio iza Poslanikove, s.a.v.s., jahalice, govorio sam «la havle ve la kuvete illa billah», na šta mi Poslanik, s.a.v.s., reče: »*O Abdullah ibn Kajs, hoću li te uputiti na jednu riječ koja je blago od blaga dženetских?*«, pa sam rekao: »da, žrtvujem svog oca i majku za tebe«, pa mi reče: »*la havle ve la kuvete illa billah.*« (Buhari)

Poznati su skupovi u kojima se zikr čini glasno, džematile, izgovara se «hu,hu...», Allah, Allah, kajjum, kajjum... i sl, i uz isti se maše glavama, a ne rijetko se čine i razni pokreti, koriste instrumenti muzički, i ti skupovi nisu od prakse Poslanika, s.a.v.s., niti ashaba, najboljih poznavaoaca onog što je ispravno i onoga što nije. Ne postoji nijedan hadis u sunnetu, koji upućuje ili čak odobrava ovakav način zikra. Takve skupove posjećuju i bodre šejtani, umjesto meleka. U osnovi ibadeti su «teukifije» određeni, i ne čine se bez podloge u Kur'anu i sunetu. Izmišljanje načina i

puteva u vjeri, a u osnovi oni nisu od vjere, je činjenje novotarija, a poznato je da takva djela neće biti primljena kod Allaha, dž.š.

Aiša, r.a., prenosi od Poslanika, s.a.v.s., da je rekao:» *“Ko uvodi nešto novo u ovu našu vjeru što nije od nje, to se ne prima.”* (Hadis je Muttefekun alejh)

Lijpo je zikr činiti na prste desne ruke, kako je bila praksa Poslanika, s.a.v.s., jer će i prsti na Sudnjem danu progovoriti i svjedočiti. Poslije farz namza zikr se čini na prste desne ruke, i ne treba na tespih, za razliku od ostalih zikrova, poput 100 x estagfirullah, la ilahe illallah i sl., koji se mogu činiti na tespih. Navodi se predaja od Busre, r.a., gdje kaže:»Rekao je Poslanik, s.a.v.s.:»*Činite tesbih, tehli i takdis, a ne budite nemarni, pa da zaboravite milost i činite to na prste, jer će prsti biti pitani i bit će od njih traženo da govore.*»(Sabirači Sunena i Hakim, sa sahih senedom)

Rekao je Abdullah ibn Omer, r.a. :»Vidio sam Poslanika, s.a.v.s., kako čini tesbih na desnu ruku.»(Sakupljači Sunena)

Zikr se čini riječima i dovama koje se navode u Kur'anu i sunetu. Ovdje bih upozorio na one koji čitaju i praktikuju razne zikrove i dove, da provjere vjerodostojnost istih, jer naišao sam na neke derviške knjige i priručnike u kojima se Allah, dž.š., veliča imenima, za koja se navodi da su Allahova, a ustvari to su imena džina i to na asirskom jeziku, da ne bi nesvjesno krenuli putem širka, Allah da nas sve sačuva od toga. Ti zikrovi su objava od šejtana nekim sljednicima njegovim, od derviških «velikodostojnika», novotara, a oni su iste uvrstili u zikr, koji se nalazi u njihovim knjigama. Također, skupovi na kojima se čine pomenuti zikrovi, nisu ispravni, pa savjetujem da se čuvamo istih. Ovdje bih spomenuo i skupove povodom Miḥradža, Regaiba, mevluda-12 rebiul evela, sedmina, četresnica i sl., koji, također, nisu bili poznati niti Poslaniku, s.a.v.s., niti njegovim ashabima, niti generacijama ispravnih prethodnika nakon njih. Zašto da praktikujemo ono što nije od vjere, za čije praktikovanje nećemo biti nagrađeni, čak šta više bit ćemo kažnjeni, jer činimo ono što nije od vjere. Svi smo saglasni da naša ljubav i

slijeđenje Poslanika, s.a.v.s., ne može biti jača od ljubavi ashaba, r.a., prema Poslaniku, s.a.v.s., Hulefaur-rašidin; Ebu Bekr, Omer, Osman i Alija, r.a., nisu ništa od toga radili iza smrti Poslanika, s.a.v.s., a niti ashabi poslije njihove smrti.

Od emaneta je, također, da spomenem i zikr i dove kojima se podučavaju učenici i studenti u vjerskim školama, poput zbirke dova od hfz. Smaila Fazlića, koja sadrži neke dove koje su od Poslanika, s.a.v.s., a neke koje nisu, koje su izmišljene, i ne mogu sa sigurnošću da kažem da li su iste preuzete iz nekih turskih izvora ili ih je sam hafiz, Allah mu se smilovao, napisao. Bilo kako bilo, zbirka posjeduje čudne dove, čak i one kojima je haram doviti. Tako navodi, u dijelu "Kur'anske dove", kako bi ljudi bili ponukani da istu upućuju Allahu, dovu kojom je molio Isa, a.s., na molbu njegovih učenika da im Allah, dž. š., spusti sofru sa neba: **»Isa, sin Merjemin, reče:»O Allahu, Gospodaru nas, spusti nam s neba trpezu da nam bude praznik, i prvima od nas i onima kasnijim, i čudo tvoje, i nahrani nas, a Ti si hranitelj najbolji!«**
(El - Maida, 114)

Tražili su to učenici Isa, a. s., da bi se uvjerali da je on Allahov Poslanik, i Allah, dž.š., ju je spustio. To je mu'džiza data Isau, a. s., i nikome poslije. Učenicima Isaovim, Allah, dž.š., upućuje upozorenje: **»I Ja ću vam je spustiti«** - reče Allah - **«ali ću one među vama koji i poslije ne budu vjerovali kazniti kaznom kakvom nikoga na svijetu neću kazniti».** (El - Maida, 115)

Kakvog smisla ima da mi tražimo takve stvari, i da upućujemo takve dove. Ovo dolazi ili iz ne poznavanja vjere ili ne poznavanja arapskog jezika.

- Navodi hafiz u istoj zbirci nijjete za podne, ikindiju i ostale namaze, a skrećem pažnju da ne postoji ni sahih ni daif hadis, niti riječi ashaba, niti tabi'ina o učenju nijjeta, naglas ili u sebi, riječima, niti se navodi da je Poslanik, s.a.v.s., pri bilo kojem djelu učio nijet riječima, osim pri Hadžu i umri, kada je propisano da se nijet uči riječima. A sam namaz, Poslanik, s.a.v.s., je otpočinjao tekbirom. Hafiz navodi abdeske dove, koje su čista novotarija.

Rasprostranjeno je među narodom učenje sure Kadr nakon abdesta, sure el-Fatiha poslije ezana, sunet je zamjenjen novotarijama. Sunet je prije abdesta reći «bismillah», a poslije «ešhedu en la ilahe illallahu, vahdehu la šerike lehu ve ešhedu enne Muhammeden abduhu ve resuluhu», a poslije ezana uči se «ezanska dova», koju ću navesti kasnije. Navodi hafiz, Allah mu se smilovao, dove za prvu, drugu, i sedmu stepenicu na mimberu, što je ne prihvatljivo zdravom razumu, kad znamo da je mimber Poslanika, s.a.v.s., imao svega dvije stepenice, i treću kao uzdignuce na kojem je sjedio.

Ne navodi se od Poslanika, s.a.v.s., učenje dova dok se imam penje na minber, niti da tokom učenja dove okreće leđa klanjačima, kao ni da diže ruke pri učenju dove. Imam na hutbi, dovu uči na kraju druge hutbe i to pokazujući kažiprstom.

Ova zbirka zaslužuje cjelovitu analizu i reviziju, što mi ovdje nije cilj, nego želim ukazati na neke od nepravilnosti. A od tih nepravilnosti je i pisanje euze i bismille prije svake od dova, što je potrebno samo kod učenja Kur'ana, dok na kraju uvijek navodi el-Fatihu, što također nema osnove. Učenje el-Fatihe na kraju dova ili pak mrtvima, nema osnove u praksi Poslanika, s.a.v.s., a mi smo dužni da obožavamo Allaha, dž. š., na način kako je to činio naš Poslanik, s.a.v.s., makar se pri tom razilazili od uglednih ljudi. Skrećem pažnju i na «Ilmihal», koji, kao i prethodno spomenuta zbirka, sadrži, uz sve svoje dobre osobine i stanovitih pogreški. Od prava čitaoca je da im se pojasne dokazi za neke radnje, poput nijeta riječima, razlike u namazu između muškaraca i žena i sl.

LIJEPI POSTUPCI PRI DOVI

1. Strogo jedenje i pijenje halala, okretanje prema Kibli, upućivanje dove u posebnim vremenima, poput na: dan Arefata, u ramazanu, u zadnjoj trećini noći, na sedždi, pri padanju kiše, između ezana i ikameta, pri susretu neprijatelja, petkom, kad se srce smekša.

2. Dovu započinjati sa veličanjem Allaha, dž.š., a ne euzom i bismillom, i donošenjem salavata na Poslanika, s.a.v.s..

3. Srčana prisutnost i isticanje potrebe ka Allahu, dž.š., biti ponizan, i dovu izgovarati tihim glasom.

4. Moliti za dozvoljene stvari, a ne za grijeh, poput: kidanja rodbinskih veza, dove protiv samog sebe, svog imetka, svoga poroda i sl., jer nije dozvoljeno moliti za grijeh.

5. Učenje dova koje se navode od Poslanika, s.a.v.s., i ashaba, r.a., i tako je najbolje, pogotovo kad znamo da je Poslaniku, s.a.v.s., data mu džiza u jezgrovitom izgovaranju dova.

6. Sunnet je ponavljati dovu tri puta.

7. Donijeti salavat na Poslanika, s.a.v.s., na kraju dove. Što se tiče dokaza koji govore o potiranju lica nakon završetka dove, oni su slabi, a učenje el-Fatihe na kraju dove se ne navodi ni u jednom hadisu. Bilježi Tirmizija sa dobrim senedom da je Poslanik, s.a.v.s. , rekao: *"Trojici se dova ne odbija - postaču dok ne iftari, pravednom vladaru, i dova onoga kome je nanešena nepravda, Allah je diže iznad oblaka i otvara joj vrata nebesa, pa kaže :"*Moje mi veličine, pomoći ću te makar nakon vremena.» Također, dova brata za svog odsutnog brata se prima”.

VRIJEDNOST ZIKRA

-Uzvišeni Allah kaže:»Sjećajte se vi Mene, i Ja ću se vas sjetiti, i zahvaljujte Mi, i na blagodatima Mojim nemojte neblagodarni biti.«(Bekare,152)

-”O vjernici, često Allaha spominjite i hvalite!” (Ahzab, 41)

-”I muškarcima koji često spominju Allaha i ženama koje često spominju Allaha, -Allah je, doista, za sve njih oprost i veliku nagradu pripremio.» (Ahzab, 35)

-”I spominji Gospodara svoga ujutro i navečer u sebi, ponizno i sa strahopoštovanjem i ne podizujući jako glas, i ne budi nemaran.»(A’raf, 205)

- Od Abdullaha ibn Mes’uda, r.a., se prenosi da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: *”Ko prouči harf iz Allahove knjige, ima za to jedno dobro, a svako dobro će biti udesetorostručeno. Ne kažem vam da je elif lam mim - harf, nego je elif - harf, lam - harf, mim - harf”.* (Buhari,Tirmizi)

- Od Ebu Hurejre, r.a., se prenosi da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: *”Gdje god ljudi budu odsjedali, a ne budu se sjećali Allaha, niti donosili salavat na Poslanika, zaslužili su propast. Pa ako Allah hoće kaznit će ih, ako hoće oprostit će im.”* (Tirmizi)

Posljednja naša dova je, hvala neka je Allahu, Gospodaru svih svjetova, i neka Allah blagoslovi svog Poslanika, s.a.v.s ., kojem je svjetlo darovao i za upućivača naroda ga izabrao.

I na kraju: Znam da će ova knjižica oneraspoložiti mnoge, ali će mnoge i obradovati. Pozivam se na vjerodostojan hadis, kao što je: *”Ostaće grupa iz moga ummeta, potpomagajući se na istini, neće im naškoditi onaj ko nije s njima sve dok ne bude odredbe Allahove.”* (Muslim)

Srdačno prihvatam sve ispravke, zamjerke i demantije, samo

neka to bude utemeljeno na Kur'anu i vjerodostojnom hadisu.

Hvala Uzvišenom Allahu, dž.š., jer sve što je u ovoj knjizi ispravno, od Njega je, a eventualne greške su od mene ili šejtana.

Molim Allaha, dž.š., da ovo bude dokaz za nas, a ne protiv nas.

ESSELAMU ALEJKUM
WE RAHMETULLAHI WE BEREKATUHU

SADRŽAJ

Uvod u novo izdanje.....	5
Uvod.....	6
Islam prirodna vjera.....	8
Islam vjera svih poslanika.....	10
Tevhid-zajedničko za sve poslanike.....	11
Šta je razlika u onom sa čime su dolazili poslanici, a.s.....	12
Šta je to Islam.....	13
Ideologije i odnos Islama prema istima.....	13
Socijalizam.....	13
Nacionalizam i patriotizam	14
Demokratija.....	15
Tevhid.....	16
Kako u današnje doba izgleda ova vrsta širka.....	18
Mezhebi.....	21
Koji nam to mezheb Allah, dž.š., naređuje da slijedimo?.....	21
Šta kažu velikani mezheba?.....	21
Ibadet teukifijje.....	24
Namaz.....	26
Mustehab namazi.....	32
Sadekatul fitr	33
Zekat na stoku	33
Zekat na plodove.....	34
Zekat na zlato i srebro.....	34
Zekat na trgovačku robu.....	34
Kategorije kojima se daje zekat.....	35
Post.....	35
vjera je savjet.....	36
Koga birati za prijatelja?.....	36
Poslušnost i poniznost prema roditeljima.....	37
Pjesma.....	37
Muzika.....	38
Alkohol i duhan.....	39

Kocka, hazardne igre, karte.....	40
Obaranje pogleda.....	41
Pokrivanje žene.....	41
Ženidba.....	42
Obaveze.....	42
To su Allahovi propisi pa ih ne prekoračujte.....	43
Velijj (staratelj).....	44
Ko može biti velijj?.....	45
Puštanje brade.....	46
Tetovaža i čupanje obrva.....	46
Rukovanje sa strankinjama.....	47
Televizija.....	47
Riječimamima.....	49
Riječ braći korak naprijed, dva unazad.....	51
Veliki promašaj.....	64
Intervju.....	66
Otvoreno pismo braći muslimanima u BiH.....	75
Dva važna pitanja.....	79
Zikr i dove.....	82
Lijep postupak pri dovi.....	86
Vrijednost zikra.....	87
Sadržaj.....	90

